Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul I Nr. 107
Vineri 6 mai 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

In acest număr:

Ziua Victoriei

La 9 mai se împlinesc zece ani de cînd pe răbojul istoriei s-a înscris unul din cele mai de seamă evenimente ale timpurilor noastre: zdrobirea definitivă — de către viteјii ostași ai glorioasei Armate Sovietice — a fiarei care semănase jalea și moartea peste aproape întreaga Europă și o parte din Africa, fiara fascistă. Peste pămînturile vremelnic cotropite de cea mai puternică mașină de război pe care a durat-o vreodată burghezia, s-a înălțat soarele păcii. Razele lui, descătușate de norii plumburii și grei ai morții și teroarei fasciste, luminau din nou viața popoarelor care plătiseră cu mult sînge nebunia haitei ce visa să cotropească și să stăpînească întreaga lume.

Din uriașa încleștare au ieșit victorioase nu forțele celui mai reacționar slujitor al imperialismului, forțele fasciste, ci armatele celei mai noi și trainice orînduiri, armata primului stat socialist din lume. Acestei armate, educate în spiritul patriotismului socialist, al internaționalismului proletar, al respectului independenței popoarelor, i-a revenit nobila sarcină să scape popoarele Europei de cea mai sîngeroasă cotropire și să salveze civilizația omenirii de la pieirea de care era amenințată de hitlerism. Spre Moscova, spre capitala statului muncitorilor și țăranilor, se îndreptau pline de speranță și gîndurile francezului, și gîndurile norvegianului ca și cele ale polonezului, cehoslovacului sau danezului. Ordinele de zi ale Inaltului Comandament al Armatei Sovietice, cîrmuit de încercatul Partid Comunist și de marele continuator al operei lui Lenin, I. V. Stalin, erau urmărite cu înfrigurare de toate popoarele lumii.

Ducînd aproape tot greul războiului, viteaza Armată Sovietică n-a dezmințit încrederea și speranțele pe care popoarele călcate de cizma fascistă și le-a pus în ea. La 9 mai 1945, trufașul comandament hitlerist capitula fără condiții. N-a trecut mult și viteјii ostași sovietici, îndeplinind obligațiile față de aliați, au zdrobit și principalele forțe ale imperialismului japonez, ceea ce a dus și la capitularea acestuia. Astfel, și ultima pagină din marea carte a celui de al doilea război mondial era scrisă.

Marea victorie a U.R.S.S. a schimbat radical situația existentă în lume. O serie de popoare din Europa și Asia s-au desprins din lanțul imperialismului. Instaurîndu-și regimuri democrate, ele au pornit pe un drum nou, drumul bătătorit deja de marele popor sovietic, drumul socialismului. Printre aceste popoare care au scuturat jugul stăpînirii capitalului se numără marele popor chinez de 600 de milioane de oameni, poporul din zona răsăriteană a Germaniei și cele din țările de democrație populară printre care și poporul nostru. Alăturîndu-se marelui popor sovietic, popoarele eliberate din lanțurile capitalismului după cel de al doilea război mondial au format uriașul lagăr al democrației, socialismului și păcii.

Succesele popoarelor din acest lagăr îi neliniștesc pe imperialiștii americani și slugile lor. Neînvățînd nimic din lecțiile istoriei, ei n-au renunțat la gîndurile de a-și restaura stăpînirea asupra popoarelor scăpate din lanțurile robiei capitaliste. Apucînd pe același drum periculos pe care a mers și Hitler, ei nădăjduiesc să înrobească popoarele prin dezlănțuirea unui nou război mondial, folosindu-se de ajutorul acelorași dușmani de ieri ai omenirii, militariștii germani. Imperialiștii americani și sateliții lor au organizat un noian de pacte și blocuri agresive, au înconjurat U.R.S.S. și țările de democrație populară cu o rețea de baze militare, intensifică cursa înarmărilor și pregătirile pentru folosirea armelor atomice și reînarmează rămășițele armatei hitleriste zdrobită acum zece ani. Refuzînd sistematic să contribuie la soluționarea problemelor litigioase internaționale și străduindu-se să învenineze relațiile dintre state, urmașii de azi ai lui Hitler nu uită să vorbească în chip fariseic — ca și Hitler de altfel — despre așa-zisa lor dorință de pace.

Popoarele iubitoare de pace de pe întreg globul nu mai sînt însă dispuse să se lase înșelate. Ele au învățat din experiența tristă a celui de al doilea război mondial să fie vigilente. Prea amar a fost paharul pe care l-au băut de pe urma agresiunii hitleriste pentru ca să mai accepte să-l bea din nou — chiar dacă acest pahar nu-l mai întinde Hitler, ci Eisenhower, Dulles și compania. Popoarele lumii sînt azi unite în marele front al păcii, care are un reazim de granit în marea forță a țărilor lagărului păcii, democrației și socialismului, în frunte cu U.R.S.S. Puterea acestor țări, care numără peste 900.000.000 de oameni, este azi mai mare ca oricînd. Ele dispun de forțe economice și militare capabile să apere pacea împotriva oricărui agresor. Țările lagărului democrat se opun cu hotărîre războiului și duc o politică consecventă de pace. Peste voința acestor țări și peste voința milioanelor de partizani ai păcii din lumea întreagă imperialiștii nu vor putea trece fără riscul prăbușirii totale. Și celor care uită istoria și care riscă, nesocotind voința popoarelor, nu le este rezervată altă soartă decît cea pe care au avut-o, acum zece ani, Hitler și haita lui.

Sărbătorind cea de-a zecea aniversare a istoricei victorii împotriva hitlerismului, poporul romîn își îndreaptă cu recunoștință gîndurile către Uniunea Sovietică, eliberatoarea țării noastre. Poporul nostru nu va uita niciodată sprijinul frățesc și dezinteresat pe care i l-a dat și i-l dă necontenit poporul sovietic pentru a-și făuri o viață mai bună, pentru a construi socialismul. Intărind prietenia cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări de democrație populară, poporul romîn este hotărît să aducă o contribuție tot mai mare la zădărnicirea planurilor agresive urzite de imperialiștii războinici, la apărarea activă a cauzei păcii.

Au început însămînțatul bumbacului

Muncind cu avînt și folosind din plin întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole, precum și toate atelajele, muncitorii și tehnicienii din gospodăria agricolă de stat Deveselu raionul Caracal, au însămînțat pînă la 30 aprilie o suprafață de 1.176 ha. Cu aceasta ei au reușit să termine de însămînțat toate culturile de primăvară, în afară de bumbac.

Constatînd că temperatura solului s-a ridicat și se menține la plus 12-14 grade, conducerea gospodăriei a hotărît să se înceapă și însămînțarea acestei culturi.

Mecanizatorii și muncitorii din cultura bumbacului au pornit cu elan la lucru. In ziua de 3 mai, la secția Deveselu tractoriștii au început discuirea terenului. A doua zi, în terenul astfel pregătit, s-au însămînțat 80 de hectare. Lucrarea s-a făcut cu 4 semănători acționate de tractoare.

Muncitorii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat Deveselu sînt hotărîți să termine în numai 3 zile însămînțarea bumbacului pe cele 250 ha planificate.

C. VASIA

Să terminăm în cel mai scurt timp semănatul porumbului

Sute de hectare peste plan cultivate cu porumb

Din cauza timpului neprielnic și a apei care a băltit pe ogoare, în comuna Dăbuleni, raionul Gura Jiului, planul de însămînțări la culturile din epoca I nu a putut fi realizat în întregime.

Față de această situație, sfatul popular al comunei a convocat țăranii muncitori fruntași în muncile agricole și împreună au hotărît ca întreaga suprafață rămasă neînsămînțată cu culturi din epoca I să fie cultivată cu porumb. Unii deputați, ca Oancea Ion, Gheorghiță Sălău, Ion Durcea și alții, au stat de vorbă încă în cursul acelei zile cu țăranii muncitori din circumscripțiile lor care n-au putut însămînța culturile din epoca I îndemnîndu-i să însămînțeze în loc porumb.

Datorită muncii de lămurire desfășurată de deputați, numeroși țărani muncitori care terminaseră de însămînțat porumbul au pornit chiar de a doua zi să însămînțeze cu porumb noi suprafețe de teren. Așa, de pildă, țăranul muncitor Ion V. Marcu a însămînțat în plus încă un pogon. Ca el au procedat și țăranii muncitori Aurel Vasile, Ana Uciu și alții.

Emil Gheorghiță
corespondent

După metode agrotehnice înaintate

In primăvara anului trecut, colectiviștii din comuna Bordușani, raionul Fetești, au însămînțat cu porumb în cuiburi așezate în pătrat un lot demonstrativ în suprafață de 16 ha. Făcînd lucrările de întreținere la timp și în condițiile cerute de agrotehnică, ei au cules de pe acest lot cîte 3.000 kg de porumb boabe la hectar față de 1200—1500 kg la ha. cît au fost recoltele obținute de țăranii muncitori cu gospodării individuale.

Invățînd din experiența colectiviștilor și îndrumați de tînărul tehnician agronom Purcea Sandu, de la punctul agricol, țăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Bordușani au hotărît ca în acest an să însămînțeze în cuiburi așezate în pătrat întreaga suprafață de 225 ha destinată culturii porumbului. Pentru a munci mai cu spor și pentru a putea respecta întocmai regulile agrotehnice, ei s-au unit în grupe de întrajutorare.

Cu mult timp înainte de începerea însămînțărilor, țăranii muncitori și-au construit, după indicațiile date de tehnicieni, un marcator complex care are o lățime de lucru de 12 metri.

Folosind din plin fiecare zi bună de lucru, țăranii muncitori cu gospodării individuale din Bordușani au însămînțat cu porumb pînă în prezent mai mult de jumătate din suprafața planificată.

Să extindem suprafețele cultivate cu porumb

In momentul de față, condițiile pentru semănatul porumbului sînt deosebit de prielnice. De mai multe zile, pe tot cuprinsul țării temperatura solului a atins 8-10 grade și continuă să crească. Acum este timpul cel mai potrivit să se facă pretutindeni semănatul porumbului. Pentru aceasta, este necesar ca forțele și mijloacele de lucru existente să fie mobilizate și folosite în așa fel încît semănatul porumbului să se termine în curs de cîteva zile. Orice zi pierdută înseamnă pierderi de recoltă. Graba cu care trebuie făcut semănatul porumbului să nu ducă nicidecum la neglijarea sau încălcarea regulilor agrotehnice.

Fiecare producător agricol trebuie sprijinit și îndemnat să însămînțeze porumbul în teren bine pregătit și gunoit, să pună în pămînt sămînță de bună calitate din soiurile cele mai potrivite condițiilor locale de sol și climă. Pentru ușurarea muncilor de întreținere și sporire a recoltei la hectar, este bine ca suprafețe cît mai mari de teren să fie semănate cu mașina în rînduri perfect drepte și în cuiburi așezate în pătrat.

O dată cu intensificarea muncilor agricole de primăvară, să se dea o mare atenție extinderii suprafețelor cultivate cu porumb. Este necesar ca toate terenurile care n-au putut fi semănate cu culturi din epoca I din cauza ploilor, să fie semănate cu porumb pentru boabe. De asemenea terenurile ocupate cu semănături de toamnă sau de primăvară compromise complet din cauza băltirii îndelungate a apei provenite din ploi, să fie arate și reînsămînțate neîntîrziat cu porumb. Deoarece porumbul este una din cele mai rentabile culturi, el trebuie extins și pe acele terenuri destinate cultivării cu alte plante care s-au dovedit a fi, în condițiile locale de climă și sol, nerentabile pentru cultivatori.

In vederea asigurării furajelor concentrate și a furajelor fibroase, gospodăriile agricole de stat și comitetele executive ale sfaturilor populare au datoria să însămînțeze cît mai mult porumb, pentru boabe și pentru siloz. Sfaturile populare trebuie să ia măsuri pentru însămînțarea porumbului atît pe loturile zootehnice, cît și pe terenurile desțelenite din izlazuri.

Organele agricole și de stat, inginerii și tehnicienii agronomi au sarcina de mare răspundere de a îndruma și sprijini pe țăranii muncitori să aplice metodele agrotehnice înaintate, să urmeze exemplul fruntașilor din comuna respectivă, să ajungă și să întreacă producția de porumb la hectar obținută de aceștia.

Oameni ai muncii din agricultură! Folosiți din plin mijloacele de lucru pe care le aveți la îndemînă pentru a termina cît mai grabnic însămînțatul porumbului. Străduiți-vă să executați lucrările de pregătire a terenului și de însămînțare la un înalt nivel agrotehnic. Extindeți suprafețele cultivate cu porumb. Semănați fiecare petec de pămînt rămas neînsămînțat cu această prețioasă cultură.

In întrecere

Comuna Buturugeni. E dimineață și soarele învăpăiază cîmpiile care seamănă cu un stupar. Se ară și se însămînțează de zor. La marginea unui loc, doi țărani muncitori, Andrei Ene și Zamfir Dumitru, vorbesc cu aprindere:

— Zi, așa a spus alde Mocanu?

— Cum mă vezi. Cică pînă diseară ne-o ia... înainte.

— Dar ce, îl lăsăm? Noi sîntem doi, pe cînd el lucrează de unul singur. Hai să-i dăm zor.

— Auzi tu, Zamfire, să știi că nu-i de glumă cu Mocanu. Uite-l! Vine cu fiu-său și cu nevasta.

— Păi cin' ți-a zis că noi o să lucrăm singuri?

— Nu spuneai tu că nevasta ți-a plecat la tîrg?

— Ziceam. Da a plecat din zori și vine acu.

— Așa, face înveselit Ene. Să-ți spun și eu acum: și nevastă-mea, și frate-meu Andrei vor veni!

Intr-adevăr, peste puțină vreme, s-au adunat toți.

— Acum să-l vedem pe Mocanu, grăi sigur de sine Andrei Ene. Va să zică, ei îs numai trei și n-au decît un atelaj, pe cînd noi sîntem cinci, cu două atelaje.

...Numai că socoteala lui Andrei Ene se dovedi greșită. Mocanu Ion se înțelesese din ajun cu vecinul său Dragomir Marin să se întrajutoreze în muncă. Acesta venise și el cu nevasta.

Pe înserate, Zamfir Dumitru și Andrei Ene, luînd-o în fruntea șirului de căruțe ce se întorceau de la însămînțat, veneau înspre comună tare veseli. Insămînțaseră aproape 2 ha cu porumb. In dreptul sfatului popular, îi ajunseră din urmă căruțele lui Mocanu Ion și Dragomir Marin...

— V-am spus că v-o luăm înainte? le strigă Mocanu. Am pus împreună 3 ha cu porumb.

Zamfir Dumitru și Andrei Ene rămaseră cam plouați.

— Nu vă necăjiți, oameni buni, că n-aveți de ce, se auzi glasul președintelui sfatului, Constantin Ene. Ați muncit cu vrednicie. Și ca voi, cei mai mulți oameni din comună. Acu să vă dau o veste mare, care o să vă meargă la inimă: adineauri îmi telefonă de la raion: comuna noastră Buturugeni e fruntașă pe raion. Am însămînțat peste 600 ha. Azi am depășit viteza zilnică de lucru. Dacă o merge tot așa, mîine cred că terminăm cu însămînțatul porumbului.

Noi terenuri însămînțate cu porumb

Din cauza ploilor, unele terenuri din comuna Mogoșani, raionul Găești, destinate culturilor de mazăre și sfeclă furajeră nu au putut fi însămînțate la timp. Pentru ca nici o brazdă de pămînt să nu rămînă neînsămînțată, sfatul popular comunal i-a îndrumat pe țăranii muncitori din Mogoșani să însămînțeze porumb pe terenurile rămase neînsămînțate din epoca I.

Urmînd îndemnurile deputaților sătești și ale agronomului, țăranii muncitori Stoica Petre, Ion D. Ion, Marin State, Ilie Rădulea, Ilinca Sotir și Vișan Grigore au și pus porumb în terenurile ce le rămăseseră neînsămînțate.

Pentru o recoltă medie de 2200 kg de porumb boabe la hectar

Anul acesta, țăranii muncitori din comuna Titești, regiunea Pitești, cultivă cu porumb peste 450 ha, dintre care aproape 100 ha în cuiburi așezate în pătrat. Ei sînt hotărîți să obțină o producție medie pe comună de 2.200 kg de porumb boabe la hectar. In acest scop, potrivit îndrumării inginerilor și tehnicienilor agronomi de la punctul agricol din Clucereasa, aproape toată suprafața destinată culturii porumbului a fost arată din toamnă, cînd s-au introdus sub brazdă însemnate cantități de îngrășăminte naturale. In primăvara aceasta, după ce s-a topit zăpada, s-a terminat de arat întreaga suprafață care apoi a fost grăpată. In același timp, țăranii muncitori și-au pregătit sămînța din soiul Hîngănesc, recunoscut cu productivitatea cea mai mare în această regiune, ca și marcatoarele necesare.

Terminînd însămînțările culturilor din epoca I încă la 13 aprilie, țăranii muncitori din comuna Titești au început, îndată ce timpul a fost prielnic, însămînțarea porumbului. In frunte sînt țăranii muncitori: Petre Chircea, Constantin Duculescu, Petre Safta, Vasile Chircea și alții.

Fruntași pe raion

Țăranii muncitori din comuna Curățele, raionul Beiuș, terminînd însămînțările din epoca I, au început însămînțatul porumbului și al cartofilor.

In urma muncii de lămurire dusă atît de tehnicianul agronom Anton Timofte împreună cu fruntașii recoltelor bogate, cît și a demonstrațiilor practice făcute de aceștia, numeroși țărani muncitori, printre care: Popa Ion, Nou Ion, Balint Ion, Pop Vasile și alții, seamănă porumbul și cartofii după metoda cuiburilor așezate în pătrat.

Datorită elanului cu care lucrează, țăranii muncitori din comuna Curățele au devenit fruntași pe raion la însămînțări.

O glorioasă aniversare

In istoria țării noastre, ziua de 9 mai are o dublă însemnătate. In această zi, poporul romîn sărbătorește, o dată cu istorica victorie a Uniunii Sovietice asupra fascismului hitlerist, și cucerirea independenței de stat a Romîniei, rod al luptei comune a poporului romîn și rus împotriva jugului otoman, împotriva înrobirii și jefuirii țării noastre de către imperiul turcesc.

Războaiele ruso-turce purtate aproape trei veacuri la rînd, precum și lupta de eliberare națională dusă de popoarele din Balcani, au grăbit prăbușirea imperiului otoman, creînd și poporului romîn condiții favorabile pentru eliberare. Dar lupta pentru cucerirea independenței noastre naționale nu era pe placul guvernanților de pe acea vreme ai Romîniei, în frunte cu boierii și regele. La rîndul lor, negustorii și cămătarii, fiind în cîrdășie cu boierimea la cîrma țării, erau și ei împotriva unui război pentru cucerirea independenței, deoarece se temeau ca masele vor folosi armele pentru a cere anumite drepturi și libertăți. De aceea, clasele exploatatoare — burghezo-moșierimea — au căutat să frîneze lupta maselor populare pentru cucerirea independenței de stat, încercînd să mențină Romînia într-o așa-zisă „neutralitate". Subordonînd interesele naționale intereselor lor proprii și politicii țărilor capitaliste din Apus, guvernele burghezo-moșierești au dus o politică îndreptată împotriva dobîndirii independenței de stat a Romîniei. Ele au interzis trecerea prin Romînia a voluntarilor ruși care voiau să sprijine răscoalele din Serbia, Bulgaria, Muntenegru, au arestat pe fruntașii mișcării de eliberare națională a popoarelor din Balcani, care organizau unități de voluntari în țara noastră.

Această politică dusă de guvernele burghezo-moșierești a creat mari nemulțumiri în rîndurile maselor populare. Dornici de independență, după atîtea veacuri de asuprire, poporul nădăjduia că va dobîndi cu acest prilej drepturile și libertățile atît de mult așteptate.

Istoria arată că factorul hotărîtor în cucerirea independenței de stat a Romîniei a fost ajutorul frățesc al poporului rus. Luptînd cot la cot cu ostașii noștri, soldații ruși nu și-au precupețit nici sîngele, nici viața pentru a pune capăt pentru totdeauna asupririi la care imperiul otoman supusese veacuri de-a rîndul atît poporul romîn, cît și celelalte popoare din Balcani. Pe cîmpurile de bătaie, asaltînd redutele, în luptă comună s-a cimentat și mai mult prietenia de veacuri dintre poporul romîn și cel rus, frăția de arme ruso-romînă.

Poporul romîn nu s-a putut însă bucura de roadele victoriei. Năzuințele maselor într-o viață mai bună au fost curînd spulberate. Burghezii și moșierii, în frunte cu regele prusac instalat pe tronul țării, au vîndut independența Romîniei capitaliștilor din Apus. Aceasta a dus la intensificarea exploatării maselor, la accentuarea ruinării lor. Mizeria și asuprirea poporului muncitor au devenit mai crîncene.

Zeci de ani în șir s-a străduit burghezo-moșierimea să ascundă adevăratul conținut al evenimentelor din 1877, să falsifice istoria, să șteargă din amintirea poporului faptul că independența a fost cucerită prin eroismul maselor și sprijinul frățesc al armatelor ruse. Poporul însă n-a uitat aceste tradiții de luptă de care erau legate toate năzuințele sale. El și-a continuat lupta pentru libertate națională și socială. Această luptă a căpătat un conținut nou, s-a ridicat pe o treaptă superioară în urma creării Partidului Comunist din Romînia, care a condus poporul romîn către cucerirea adevăratei sale independențe naționale.

La 23 August 1944, glorioasa Armată Sovietică ne-a adus adevărata și deplina independență națională. Eliberat de sub jugul fascist, poporul romîn, sub conducerea partidului, și-a luat soarta în propriile sale mîini și cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice a pășit la construirea unei vieți noi, socialiste. Năzuințele de libertate și independență pentru care a luptat și s-au jertfit cei mai buni fii ai poporului nostru s-au înfăptuit. Astăzi, poporul muncitor din patria noastră, condus de partid, desfășoară o muncă pașnică de construire a unei societăți noi în care oamenii să cunoască tot mai mult bunăstarea și fericirea. Și în fiecare victorie obținută pe tărîmul construirii socialismului în patria noastră, se oglindește puternic ajutorul multilateral și dezinteresat al Uniunii Sovietice.

Poporul muncitor din țara noastră sărbătorește ziua de 9 mai, ziua independenței de stat a Romîniei, în condițiile creșterii avîntului luptei pentru pace în întreaga lume. Cu acest prilej, oamenii muncii din fabrici, din uzine și de pe ogoare își intensifică eforturile pentru a obține noi și noi succese în măreața operă de construire a socialismului, în întărirea puterii de apărare a patriei noastre dragi — factor important în lupta pentru apărarea cauzei păcii și întărirea prieteniei între popoare.

PENTRU O RECOLTĂ CÎT MAI BOGATĂ

Muncitorii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat „Aradul Nou" din regiunea Arad, sînt hotărîți să însămînțeze porumbul în timpul cel mai scurt. In acest scop, pe lîngă mijloacele mecanizate, ei folosesc și toate atelajele disponibile.

In clișeu: Muncitorii Uvegheș Ioan, Mantea Gavrilă și Cuc Traian, lucrînd la însămînțatul porumbului, cu o semănătoare de păioase adaptată pentru semănatul prășitoarelor.

Succesul recoltei viitoare depinde în mare măsură de felul cum sînt întreținute culturile. Acest lucru este cunoscut și de membrii gospodăriei agricole colective „Viața Nouă" din raionul Giurgiu.

In clișeu: Colectivistele din brigada I de cîmp, plivind grîul de toamnă.

Zece ani de la istorica victorie a Uniunii Sovietice asupra fascismului german

Eroul Eftimie Croitoru

Noapte de toamnă tîrzie. O noapte mai neagră decît catranul întinsese aripi de moarte asupra așezărilor de pe Tisa. Suierul gloanțelor și obuzelor, trosnetul sec al exploziilor de bombe, scrîșnetul înăbușit al furgoanelor militare se amestecau cu zgomotul ciocanelor și dălților mînuite cu dibăcie de pontonieri, cu comenzile grăbite, cu vuietul crivățului ce prevestea iarnă aspră. In tot acest vacarm numit într-un cuvînt: frontul, pontonierii din compania a 18-a a unei unități militare din armata romînă, durau pod peste apele repezi ale Tisei. Mîinile lor sîngerau. Haînele ude înghețaseră bocnă și se întăriseră ca o foaie de tablă. Cîte unul se oprea din lucru pentru o clipă, suflînd în pumnii făcuți căuș. Vreun altul își căuta adăpost... Ii potopeau cu gloanțe și bombe. Atunci se ivea un militar oacheș și firav.

— Dați-i zor, băieți. Dacă nu isprăvim podul la timp, un corp de armată va fi aruncat de neamț în Tisa. Gîndiți-vă numai, cîte văduve o să-și jelească bărbații, cîți copii tații, cîte case o să rămînă fără voinici, cîte ogoare nesemănate! Apoi, și sfîrșitul războiului o să întîrzie, că doar nu-i jucărie să le prinzi din nou de celălalt mal al unei ape late ca asta.

Militarul ce-și îndemna astfel tovarășii de luptă și suferință nu purta trese pe umeri. Era soldat și-l chema Eftimie Croitoru; dar tovarășii săi îl ascultau. Ii văzuseră nu o dată curajul și dîrzenia în luptă.

Din nou noapte neagră ca smoala. Vîntul suflă mai rece. Vuietul frontului crește mereu și Eftimie îl aseamănă în minte cu o plăsmuire de apocalips. Podul e gata. Se aude în depărtări zgomot de șenile. Tancuri și tunuri sovietice se apropie de pod: vin în ajutorul trupelor romîne. Hitleriștii știu că dacă podul — singurul de pe toată porțiunea aceasta a frontului — va rămîne întreg, linia lor de apărare de pe Tisa nu va mai rezista. Cu orice preț, prin orice mijloace au hotărît să-l distrugă. Cu aviația n-au reușit. Unde n-a izbutit puterea, va izbîndi viclenia — au socotit ei. Din susul Tisei au dat drumul minelor plutitoare. Bezna e de nepătruns. Culegătorii de mine care-s de strajă pe Tisa în sus nu zăresc la doi pași, dar minele nemțești sînt descoperite una cîte una și făcute inofensive.

Chiar lîngă pod străjuiește Eftimie Croitoru. Pînă spre miezul nopții nici o mină n-a ajuns pînă la el. Au ochi ageri și mînă sigură tovarășii săi. Dar oare ce s-aude? Apa clipocește altfel decît pînă acum. Nu le-o fi scăpat cumva vreo mină? Cu întunericul și pe gerul ăsta n-ar fi de mirare. Ochii săi scrutează bezna. Nu vede nimic. Ba da. La doi pași de el plutește ceva rotund. Aruncă cangea. Mina nu se lasă prinsă. Alunecă spre pod. Și podul e aproape. Iar pe pod trec înfrățiți ostașii sovietici și romîni. Se gîndesc că a doua zi îi așteaptă lupte grele, victorie sau... poate moartea. A doua zi! Ei nu știu că apele repezi și reci ale Tisei îi vor înghiți acum, dintr-o clipă în alta, dacă mina lovește podul. Ei nu știu... Știu însă altceva. Știu că de strajă podului este el, soldatul... Numele n-au de unde să i-l cunoască. De altfel, nici n-are importanță amănuntul ăsta. Important e că-l știu de gardă și au încredere în el. Uite-i, trec peste pod fără teamă. Cît au durat gîndurile acestea? O fracțiune de secundă. Poate nici atît. Mina s-a mai apropiat cu cîțiva centimetri de pod. Iar pe pod trec ostași sovietici și romîni înfrățiți.

Trebuie să opresc mina. Dar cum? Ale naibii gînduri. Nu-i dau pace. Il poartă de la un lucru la altul. De la mina plutitoare la căsuța lui cu acoperișul proptit de pămînt. Atît e de scundă. Ce-or face ai lui? Or avea lemne? Dar mîncare? Vasilica cît o fi crescut? Trebuie să aibă un an și el nici n-a văzut-o. Prea l-a purtat soarta pe drumurile aspre ale războiului. Ia murit nevasta dintîi și el n-a fost acasă să-i vegheze la căpătîi. I-au murit copii pe care de asemenea nu i-a văzut. Mizeria i-a răpus înainte de a putea spune tată. Gîndurile i se întorc de la Răteasca, comuna lui, la mina plutitoare, care a mai înaintat cîțiva centimetri. Se apropie cu moarte de pod. Iar pe pod... Alungă gîndurile. Trebuie să oprească mina. Dar cum? Știe cum. Un pandur i-a povestit despre Matrosov, un tînăr ostaș sovietic care a acoperit cu trupul său ambrazura unei cazemate fasciste, deschizînd astfel tovarășilor săi drumul spre trupele dușmane. Prinde cu amîndouă mîinile vîsla grea. Tot trupul său firav se încordează. Ține vîsla deasupra capului și așteaptă să se apropie mina. Acum. A lovit cu putere. Un tunet, o lumină vie, orbitoare; și mînă și om, s-au făcut fărîme. Soldatul Eftimie Croitoru s-a jertfit pentru ca alții, mii, să trăiască și să învingă.

★

Privesc locurile prin care a copilărit și a trăit Eftimie Croitoru. Stau de vorbă cu oamenii care l-au cunoscut. Iată în vale casa de nașteri a satului. De după ferestrele în care bate puternic soarele se aude gungurit de copii... Prin jertfa ta, Eftimie Croitoru, ai contribuit la viața de acum, cînd copiii nu mai sînt născuți în țarină, cînd nu mai mor la pieptul secat de lapte al mamelor. Vor trece anii, copiii vor crește, și părinții și frații lor mai mari le vor spune: „Pentru fericirea voastră, a murit Eftimie Croitoru". Din gură în gură, din generație în generație, va străbate veacuri de-a rîndul povestea despre jertfa ta minunată.

Pe șoseaua ce șerpuiește prin Răteasca, urcînd pe culmea unui deal, către Sfîntești, întîlnesc pe Savu Maria. Nu poartă încă cravată roșie de pionier. E prea mică: în clasa a doua elementară. Despre Eftimie Croitoru a auzit și ea. A citit într-o revistă pentru copii și în cartea de limba romînă.

Oamenii care cresc astăzi fericiți, datorită și sacrificiului tău, vor schimba fața satului Răteasca. Innoirilor de acum li se vor alătura altele, mai mari. O casă de nașteri, o baltă secată, un local nou pentru cooperativă, construit prin muncă voluntară, sînt realizări nu tocmai mici pentru un sat. Dar cîte altele nu vor urma. Oamenii au strîns bani pentru un cămin cultural ce va semăna cu un palat. Vor și uzină electrică. Pentru început una mică. Mai tîrziu... Dar mai înainte de a spune ce vor mai tîrziu, am aflat că acum se gîndesc cu toată hotărîrea la o gospodărie agricolă colectivă.

De cîțiva ani, oamenii de prin părțile acestea cultivă și bumbac, sfeclă de zahăr, tutun, plante care le aduc venituri mari. Obțin recolte bune că-i ajută agronomii de la punctul agricol, de la raion și chiar din București. Ei doresc recolte și mai bune încă și știu că le vor obține cînd, uniți în gospodăria colectivă, vor lucra pămîntul cu tractoarele și cu alte mașini agricole după cerințele științei înaintate.

★

Pe un dîmb, la o răscruce de drumuri, se înalță o casă nouă. O casă nouă în Răteasca nu-i un fapt deosebit. S-au construit atîtea în anii din urmă. S-au construit atîtea, dar nici una nu-i atît de frumoasă ca aceasta. Au construit-o meșteri veniți anume de la oraș. Cînd trec prin preajmă-i, oamenii exclamă: „Casa eroului". In această casă construită de stat va locui văduva lui Eftimie Croitoru cu Neluș și Vasilica, copiii săi. In ziua de 9 mai țăranii muncitori din Răteasca și din alte sate ale raionului Vîrtoapele se vor strînge în fața casei pentru a o inaugura, pentru a sărbători victoria și a cinsti memoria eroului.

...Stau în pragul casei împreună cu Neluș și Vasilica. Privesc fețele lor îngîndurate. Imi pare rău c-am scormonit amintiri dureroase. Aș vrea să le spun ceva vesel. Dar ce anume? Nu știu încă. Vasilica mă privește pe sub genele-i stufoase și întreabă cu sfiiciune:

— Nu-i așa că nu va mai fi război?

Nu așteaptă răspuns. Strînge pumnii. Nu vreau să mai fie.

— Nici eu — întărește Neluș. Dacă ucigașii tatălui meu vor îndrăzni...

Nu spune ce se va întîmpla. Nici nu-i nevoie. Il ghicesc ușor din felul cum ridică amenințător sprîncenele.

M. CALIANU

OSTAȘULUI SOVIETIC

de AUREL COVACI

Sub vasta orizontului cupolă,
Te văd imens, pe boltă profilat,
Și zori de foc îți pun aureolă.
Pămîntul răsunînd ca o violă
Iți cîntă salvă, neînvins soldat.

Cînd se întorc gîlcevitori cocorii
Ție îți dau întîiul lor salut
Și primăveri îți dau mireasma florii,
Că-ți datorează seva și florii
Ce-i suie-n noi pămîntul renăscut.

Și, fîlfîind sub azuria boltă,
Cu-aripi de nea, gînguritori,
In juru-ți porumbeii se înviltă
Și bucuroși de-a liniștei recoltă
Pe ai tăi umeri poate-adorm din zbor.

Simțind tăria brațului de stîncă,
Intinde pruncul mîinile spre el,
Pe trup arsurile nu-s șterse încă
Și, totuși, bucuria lui adîncă
E semn că spulberat-ai anii grei.

Dar tu parcă-i mai vezi arzînd în focul
Războiului gigantic volburat,
De-aceea mîna dreaptă-și știe locul
Pe spada grea ce-o sprijină mijlocul
Și ochiu-ți mai privește încruntat.

Căci dincolo de Elba, ca din crater,
Se-aude prohodind al morții zvon.
Căci zvîrcoliți de-ale pieirii zbateri
Visează iar mișelnice abateri
Reînviații hitleri de la Bonn.

Visează azi atomice blitz-kriegurî
Și regi se vor pe-ntregul univers!
Măcar că-i scutură-a pieirii friguri,
S-ar agăța de orișice cîrlîguri
Spre a opri istoria din mers!

Cu dinții putrezi, clănțănind de spaimă,
Privind luțitul vremii minutar,
La Wall-Street încă mai îngaimă
Ceva despre o viitoare faimă,
In veacul ăsta care îi-i gropar.

Dar știm că fericirea tu ne-o aperi
Și gata la năvala lor dintîi
Oțelul spadei iar o să ți-l scaperi.
Vei fi tanchist, pilot, tunar ori snaiper
Și-o să le pui o cruce căpătîi.

Noi știm că-n al tău suflet e-adunată
Iubirea sfîntă-a-ntregii omeniri
Și-ți clocotește-n sînge ura toată,
Și-ți arde-n ochi visarea-naripată
A celei mai depline fericiri.

Sub vasta orizontului cupolă,
Te văd pe pînza vremii profilat,
Investmîntat de-a păcii-aureolă.
Pămîntu-ntreg, sunînd ca o violă,
Iți cîntă slavă, neînvins soldat.

(Din ciclul „Sărbătorile noastre").

1). Snaiper — țintaș de elită.

LUAREA GRIVIȚEI

Mihail Sadoveanu

Dragii mei, ziua de 30 august a fost o zi de groază și de sînge. Nici o minte omenească nu-și poate închipui cîtă vrednicie s-a desfășurat atunci și cîți flăcăi de-ai noștri au căzut ca să nu se mai scoale!

O ploaie rece și subțire cădea neîntrerupt și-n văi și pe dealuri plutea ceață lăptoasă. Pămîntul desfundat era moale și cleios. Prin văzduhul închis veneau, de departe, împușcături înăbușite. Tunurile izbucneau des fără să se știe unde; se auzea numai șuierul ascuțit, ca de bici, al ghiulelelor.

Batalioanele noastre porniseră, la ceasurile trei, cu dorobanții din Regimentul 10 în frunte. Flăcăii erau tăcuți și cu fețele îngrijate, dar în toate rîndurile se simțea o îndîrjire sălbatică. Fiorul cald al așteptării umplea toate pepturile. Ofițerii tineri erau foarte agitați, necontenit se plecau spre semiplutoanele lor, le zvîrleau vorbe repezi cu glasuri înăbușite, apoi își îndreptau piepturile, căutau să pătrundă negura depărtării, își pipăiau revolverele de la coapsă și-și întăreau, în jurul pumnului, lațul dragonului.

Mantalele dorobanților, ale „opincarilor" și tunicile infanteriștilor erau ude și presărate de pulberea albă a burei.

Așa înaintară prin umezeala rece. Suiră, într-o jumătate de ceas, dealul spre redută. Acolo, tăcere. In redutele turcești, nici o mișcare. Și de-acolo de pe coastă, văzură cu toții valea la care nu se aștepta nimeni. Valea sîngelui.

Coborîră repede în vîlcea, își alcătuiră din nou rîndurile și prinseră a sui costișa cealaltă. Suiș greu: se cătărau de tufe, se sprijineau în baionetă, își dădeau unii altora mîna, — dar mergeau cu grabă, se apropiau în tăcere de dușman.

Deodată izbucniră cele dintîi focuri ale păgînilor, drept de deasupra. Parcă ar fi strigat cineva: înainte! Toți se zvîrliră spre creastă cu înverșunare. Maiorul Șonțu căzu; dorobanții apărură într-un salt fierbinte pe culme, tăcuți, încruntați, cu căciula buhoasă pe ochi, cu baioneta lungă amenințătoare. Turcii din șanțul de dinafară se traseră îndărăt, în întărituri.

Și, pe cînd puștile turcilor pocneau repede, năvălitorii ajunși pe culme văzură și celălalt lucru grozav la care nu s-așteptau: două redute în loc de una, două redute în care mișunau păgînii, în care fulgerau oțelele, de unde trebuia să se prăvălească moartea, ca un vifor.

Ce era de făcut? Inainte! Ofițerii își înălțară glasurile, băieții se avîntară! Atunci reduta dinainte parcă se înălță în picioare. Un șir de păgîni se svîrli pe parapet, alte două șiruri rămaseră dedesubt, tunurile încărcate cu șrapnele își dezlănțuiră trăsnetele și trei șiruri ucigătoare de foc începură a doborî rîndurile noastre. Era un uragan de gloanțe, de sfărîmături de schijă, de urlete, de răcnete, de valuri de fum, de licăriri de fulgere și de trăsnete: parcă venise sfîrșitul lumii! Pămîntul dudui, văzduhul se zgudui ca într-un geamăt uriaș, flăcăii se izbiră într-un iureș cumplit, — dar se retraseră amețiți îndărăt. Pămîntul umed se umplu deodată de sînge; morții rămaseră în tină, grămădiți asupra armelor, răniții căzuți îndreptau ochi de foc spre gura de iad care zvîrlea trăsnet și flacără, ceilalți se întoarseră cu fețele încrețite de mînie și durere.

. . . .

La patru și jumătate începură a sui și săpcile Rușilor la atac. Un sergent zise:

— Vin și Muscalii. Ofițerii se ridicară:

— Sus, băieți! Nu vă dați. Să le arătăm ce putem și noi.

Flăcăii încuviințau:

— Vin, mă, Muscalii. Să nu ne dăm!

Și iar porniră, o dată cu Rușii. Cînd izbucni vijelia de foc, copiii Țarului strigară: Ura! apoi se opriră. Căzu un rînd, căzură două, plutoanele se cumpăniră, ofițerii strigară: Inainte! Intr-o prelungă fierbere de răcnete și de gemete, opincarii și vînătorii se prăbușiră încă odată spre redută; ajunseră la parapet; împușcători de sus se zvîrliră în șanțuri îngroziți. Urlete: Alah! Alah! umplură văzduhul. Imamii se ridicară pe parapet, înălțară brațele spre cer urlînd; rînduri nouă de trăgători se cătărară din șanț, tunurile zguduiră pămîntul, — și flăcăii sovăiră.

Erau toți plini de fum, de sînge și de noroi; le sticleau ochii într-o cumplită mînie și îndîrjire. Erau palizi de trudă; stăteau cu mîinile încleștate de arme și nu mai ziceau nimic. Amurgul piclos și trist îi înfășură ca o pînză întunecoasă. Intunericul venea repede, și era frig și ploua încet, — și, în reculegerea plină de mîhnire a tuturor, inimile se muiară o clipă și gîndurile se întoarseră spre frații rămași sub șanțul redutei, ciuruiți de gloanțe și plini de sînge închegat... Frigul îi cuprinsese, stăteau cu capu-n tina rece și umedă, cu mîinile înțepenite pe armă, cu ochii crunți deschiși sub cerul negru. Și o tăcere adîncă ca înaintea unei furtuni se întinse în rîndurile flăcăilor.

. . . .

In sfîrșit, porniră a patra oară. Așa de iute se cătărară pe culme, încît ofițerii cei sprinteni de abia se puteau ține de ei. Și sus, se zvîrliră spre parapet într-o tăcere așa de înfiorătoare și de mînioasă, și într-un avînt așa de sălbatic, încît pămîntul se zgudui. O volbură de foc se deschise. Nu era o pîrîitură de arme ci un tunet neîntrerupt: parcă toată reduta, presimțind ceva grozav, se ridicase în picioare și zvîrlea foc și moarte.

Imamii gemeau cu brațele la cer, ostașii păgîni stăteau neînduplecați în picioare în fulgerul orbitor al împușcăturilor. Dar, prin umbra deasă a înserării, șuvoiul negru de flăcăi venea zguduind pămîntul plin de apă: veneau cumpliți ca răzbunarea: venea puterea cea mare și cea din urmă a răbdării sleite. Intrară în șanțul din afară, se zvîrliră la metereze, se suiră deasupra. Acolo se dezlănțui mînia lui dumnezeu! Pușca avea două capete: stratul și baioneta: omul avea două brațe: unul cu pușca și unul cu pumnul care cădea ca un buzdugan de plumb. A fost izbitură de trăsnet. Impușcăturile conteniră. Cei de pe creasta parapetului se prăvăliră deodată în șanț. Flăcăii săriră după ei, cu ochii mari, răcnind, scrîșnind, izbind. O furnicare repede, o învălmășeală cu talazuri adînci, o ploaie fierbinte de sînge. Din șanț soldații turci se năpustiră îndărăt. Dar mînia tăcută a flăcăilor nu-i lăsă. O înfricoșată izbucnire spre ei le cutremură rîndurile slăbite; dușmanii se risipiră ca suflați de vifor.

. . . .

Era tîrziu după luptă, și eu eram așa de trudit, că nu-mi mai simțeam picioarele din încheieturi. Mă așezasem între doi dorobanți. Intre mantalele lor, o căldură umedă mă învăluise, și genele parcă-mi erau de plumb. Un somn dulce, moleșitor, mă cerca.

. . . .

Deodată aud un glas ușor:

— A adormit?

— Da, a adormit. Era și ostenit, săracul! — răspunde încet cineva de lîngă mine.

— Ce crezi? zice celălalt glas: doar muncă am avut noi azi. Și el nu-i deprins. Om trăit altfel, nu ca noi...

Urmează cîtăva vreme de tăcere. Iar aud:

— Măi Mihai, de la noi din sat a mai scăpat cineva?

— Nu, numai noi doi am rămas. Cumplit vifor a fost azi.

— Da, măi frate!... S-are să mai fie!

Iar tac. Intr-un tîrziu, glasul de lîngă mine vorbește din nou:

— La noi trebuie să fi început clăcile. Dar fără flăcăi nu-i nimic de seamă. Și fetele, și nevestele, și mamele, toate plîng...

— Ce să le faci? Așa-s muierile, slabe de înger... Dar de maica tot mi-i jale cînd îmi aduc aminte...

Pe urmă, tăcură și nu-i mai auzii vorbind. Și mă gîndii la poporul cel necăjit și nebăgat în seamă în care fierbe putere nemărginită, și iar mi se umplu sufletul de mîngîiere: vrednicia noastră a izbucnit și tună în țărmurile străine, și nu-i departe ziua învierii!

(* Fragmente din povestirea cu același nume din „Opere" vol. VI).

Sămînța hibridă — mijloc important pentru sporirea producției de porumb

Aspirant TEOFIL CRACIUN
de la Institutul agronomic „N. Bălcescu"-București

Un mijloc important de sporire a producției de porumb este folosirea semînței hibride, care dă plante cu o mare vitalitate și productivitate.

Sămînța hibridă de porumb se obține în urma polenizării mătasei unui soi cu polenul (praful galben) ce se scutură din spicul (moțul) altui soi. Așa, de pildă, prin polenizarea porumbului cu bobul galben-sticlos cu porumbul dinte de cal (sau invers) se obține sămînța hibridă, caracterizată prin heterozis. In știința biologică se numește heterozis tocmai fenomenul de întărire a vitalității și a productivității descedentelor hibride provenite din încrucișarea a două organisme diferite. Sporirea producției se datorește îmbogățirii bazei ereditare a seminței, în urma căreia urmașii cresc mai viguros și au o fecunditate mai ridicată decît a părinților. Practic, fenomenul de heterozis se manifestă printr-o creștere mai viguroasă a plantelor și prin sporirea producției lor la unitatea de suprafață.

Tehnica producerii seminței hibride

Producerea seminței hibride este o lucrare simplă, ușoară și cere aceleași lucrări de pregătire a solului și de întreținere ca și cultivarea obișnuită a porumbului. Ea poate fi făcută atît în unitățile agricole socialiste, cît și pe loturile țăranilor muncitori individuali. Obținerea seminței hibride de porumb este mult ușurată mai ales de particularitățile biologice ale acestei plante. Astfel, pe fiecare plantă de porumb se află două feluri de flori, flori bărbătești, care produc polen și care se află adunate mai multe la un loc în spicul (moțul) din vîrful plantei și flori femeiești, care se află strînse în știuleți, din care ies mătasea sau stigmatele. In urma polenizării florilor femeiești ale unui soi de porumb cu polenul provenit din florile bărbătești ale altui soi, se obține sămînța hibridă.

In producerea seminței hibride o mare importanță o are cunoașterea biologiei plantelor părinți ce se încrucișează, dat fiind că înfloritul lor trebuie să aibă loc în același timp. Insămînțarea fiecărui din cele două soiuri părinți trebuie să se facă în așa fel încît plantele din ambele soiuri să înflorească deodată, pentru ca pe florile femeiești (stigmate) să ajungă cît mai mult polen.

Pentru producerea de semințe hibride între două soiuri, soiurile părintești se seamănă în rînduri alternative, fie un rînd de plante-mamă, urmate de un rînd de plante-tată, fie două rînduri de plante-mamă, urmate de două rînduri de plante tată. Trebuie bine deosebite și cunoscute rîndurile soiului mamă, care este de obicei soiul ce se cultivă în regiune, (raionat) de cele ale soiului tată. In acest scop, sămînța de porumb care se seamănă pe rîndurile soiului tată se amestecă cu 2—5 la sută sămînță de floarea-soarelui.

Eficacitatea încrucișării depinde de gradul de diferențiere a soiurilor părintești, care nu se aleg la întîmplare. De aceea, este bine să se facă schimb de sămînță cu stațiunile agricole experimentale, spre a se obține sămînță originală din soiurile indicate pentru regiunea respectivă în vederea încrucișării, stabilindu-se totodată care din soiuri se ia ca mamă și care ca tată.

După cum s-a mai arătat, sămînța hibridă de porumb se obține prin fecundarea florilor femeiești de la planta-mamă cu polen de la plantele tată. Pentru aceasta, înainte de a începe înfloritul, se îndepărtează spicul de la plantele rîndurilor mamă. Pe mătasea știuleților rîndurilor mamă, va cădea, în urma acestei operații, numai polenul din florile bărbătești ale rîndurilor cu plante-tată. Astfel se produce încrucișarea între soiul luat ca mamă și soiul tată. Este foarte bine dacă parcelele destinate producerii de sămînță hibridă sînt plasate într-un lan cultivat cu porumb din soiul tată și la distanțe mai mari de 250 m. de alte soiuri, pentru ca în felul acesta să se obțină o sămînță pură.

Spicul de la plantele-mamă se rupe în momentul începerii ieșirii lui din subțioara frunzei superioare. O măsură importantă în asigurarea obținerii de sămînță hibridă este copilitul obligatoriu al plantelor materne care pot da flori, pentru a înlătura polenizarea cu polen propriu. In timpul înfloritului, pe parcelele destinate producerii de sămînță hibridă se face neapărat de două-trei ori polenizarea artificială suplimentară cu polenul recoltat de la cît mai multe plante-tată. Aceasta îmbogățește calitatea seminței hibride și duce la sporirea recoltei cu cîteva sute de kilograme la hectar.

La maturizare, știuleții copți se recoltează în două etape. La început se recoltează știuleții de pe rîndurile mamă, apoi cei de pe rîndurile tată. Știuleții rîndurilor mamă conțin semințe hibride valoroase, care în anul următor vor fi folosite pentru însămînțări în cultura mare.

Sămînța hibridă, pe lîngă importante calități productive, se distinge printr-o răsărire uniformă, printr-o rezistență mai mare față de condițiile climatice nefavorabile, plantele hibride fiind totodată mai precoce decît părinții cu 5—15 zile. Datorită acestor însușiri, hibrizii „leagă boabe" chiar și în condiții mai secetoase și reușesc să ajungă la maturitate deplină înainte de venirea brumelor timpurii de toamnă și să dea astfel o recoltă mai mare.

In vederea obținerii de sămînță hibridă cu însușiri biologice și de producție superioară, este necesar ca la organizarea încrucișării să se folosească soiuri de porumb adaptate la condițiile de climă ale regiunii unde se face încrucișarea.

Dintre hibrizii de porumb obținuți de stațiunile experimentale din țara noastră se remarcă în special hibrizii obținuți din încrucișarea dintre soiul Romînesc de Studina (boabe portocalii) cu soiul dinte de cal Phister, care se poate cultiva în Banat și în jumătatea de sud a Olteniei, hibridul dintre soiul Dobrogean (boabe portocalii) cu soiul dinte de cal I.C.A.R. 54 cultivat în cîmpia Bărăganului, hibridul dintre soiurile Portocaliu sau Galben timpuriu cu Phister pentru centrul și vestul Transilvaniei, Portocaliu de Tg. Frumos cu I.C.A.R. 54 pentru Moldova și altii.

Hibridul dintre soiurile Romînesc de Studina cu Phister, cultivat pe o parcelă în gospodăria agricolă colectivă „Victoria" din comuna Lenauheim, raionul Sînnicolaul Mare, pe care s-au împrăștiat îngrășăminte chimice și s-a aplicat, polenizarea artificială suplimentară, a dat o recoltă de 7.200 kg de porumb la ha.

Asemenea producții mari dobîndite de fruntașii recoltelor bogate dovedesc că, prin folosirea seminței hibride și aplicarea tuturor celorlalte reguli agrotehnice, recolta de porumb la hectar poate fi sporită cu mult. Socotind că prin folosirea seminței hibride recolta de boabe obținută de la fiecare plantă ar fi mai mare cu numai 50 de grame, constatăm că se poate realiza de pe un ha de porumb un spor de recoltă de cel puțin 1.000 kg de boabe. Dacă vom însămînța cu sămînță hibridă întreaga suprafață cultivată în țara noastră cu porumb, vom dobîndi în fiecare an un spor de sute de mii de vagoane de boabe. Iată de ce producerea seminței hibride trebuie să fie o preocupare de seamă a inginerilor și tehnicienilor agronomi, a tuturor cultivatorilor de porumb din țara noastră.

Ne scriu corespondenții

★ ★

Contractează animale cu statul

Cînd delegatul de la O.R.A.C.A. Dorohoi a venit și în comuna Cristinești să încheie cu țăranii muncitori contracte pentru îngrășarea și livrarea de animale, Gheorghe Căruntu s-a frămîntat mult. Nu știa ce să facă. Aci îl vedeai la sfatul popular al comunei, unde țăranii muncitori semnau contractele, aci din nou acasă, discutînd cu nevasta.

Pînă în cele din urmă s-a hotărît să încheie și el contract pentru îngrășarea și livrarea unui porc. Cînd i-a venit rîndul să semneze contractul, el a spus:

— Eu știu să muncesc și dacă e vorba să îngraș un porc, apoi să știți că-l îngraș.

Zilele au trecut pe nesimțite și termenul prevăzut în contract pentru predarea porcului a sosit. Gheorghe Căruntu, ajutat de doi vecini, și-a urcat porcul în car și a plecat cu el la baza de predare a animalelor contractate.

Spre bucuria lui și a celor de la bază, s-a constatat că porcul cîntărește 325 kg. Mult s-au minunat Gh. Căruntu și familia sa cînd pentru porcul predat au primit suma de 4.300 lei. Și acesta n-a fost singurul folos pe care Gh. Căruntu l-a avut de pe urma contractului încheiat cu statul. El a fost scutit de 60 kg din cota de carne și de 575 kg din cotele de cereale și a primit și un bon în baza căruia a putut cumpăra prin comerțul de întîmpinare talpă, 6 fuse de piele și alte mărfuri în valoare de 1.070 lei.

Văzînd cu ochii lor avantajele pe care le au prin contractarea de animale cu statul, tot mai mulți țărani muncitori din comuna Cristinești încheie astfel de contracte. Nu de mult au mai încheiat contracte cu statul pentru îngrășarea de porci țăranii muncitori Petre Paraschiva, Munteanu Gheorghe, Vitanu Ion și alții.

HOROPCIUC T.

★

Pe zi ce trece tot mai mulți țărani muncitori din comuna Simian, raionul Săcueni, se conving de avantajele încheierii de contracte cu statul, pentru creșterea și îngrășarea de animale și păsări.

Pînă mai zilele trecute în această comună, s-au încheiat cu O.R.A.C.A., 246 contracte, în baza cărora țăranii muncitori de aci vor livra 20 vite mari, 50 viței, 81 porci, 1.293 gîște, 105 curcani, 150 rațe și altele.

In fruntea acțiunii de contractare sînt țăranii muncitori Zih Alexandru, Ilie Vasile și Asăvoei Vasile. Primii doi au contractat cîte 2 porci, iar al treilea un vițel și o vită mare.

Multe contracte au fost încheiate pe termen scurt așa că unii țărani muncitori au și început să se prezinte la baza de predare cu animalele.

Primul a fost tov. Kis Francisc, care în ziua de 4 aprilie a predat o vacă în greutate de 615 kg pentru care a primit 4.438 lei. Nu peste mult timp el a mai predat un porc în greutate de 125 kg primind în schimb suma de 1.225 lei în urma livrării celor două animale, acest țăran muncitor a fost scutit de 24 kg din cota de carne de porc și de 200 kg din cota de porumb.

BOBOC GHEORGHE

Informație

Ministerul Agriculturii și Silviculturii — Direcția generală a pregătirii cadrelor — anunță că în ziua de 20 mai a.c. se vor ține examene de absolvire pentru diploma de tehnician la toate școlile medii tehnice ale ministerului.

La sesiunea acestui examen se vor prezenta absolvenții din anii trecuți ai școlilor medii tehnice care din diferite motive nu s-au prezentat la acest examen sau nu au obținut diploma de tehnician.

Absolvenții se vor prezenta pentru examene la școlile pe care le-au absolvit sau acolo unde se găsește arhiva școlii respective.

Cu toate forțele pentru terminarea grabnică a însămînțărilor!

Ajutor frățesc

Pe-ntinsele tarlale ale gospodăriei colective „Dobrogeanu Gherea" din comuna Urleasca, regiunea Galați, colectiviștii munceau de zor la însămînțatul celor peste 200 de hectare cu porumb. Președintele gospodăriei, Crețu Enache, împreună cu tînărul inginer agronom Bulnaru Constantin, sosit de curînd în gospodărie, mergeau de la o brigadă la alta, supraveghind și îndrumînd cu deosebită grijă lucrările.

Pe o tarla de aproape 70 de hectare, colectiviștii însămînțau porumbul cu mașinile. În rînduri obișnuite, urmînd ca de îndată să treacă de-a curmezișul tarlalei cu aceleași mașini, pentru a însămînța cîte 6-7 kg de orz sau ovăz la hectar. În felul acesta se vor marca rîndurile printre care colectiviștii vor merge cu prășitorile pentru a face bucheteatul porumbului spre a se obține astfel cuiburi așezate în pătrat, la distanța de 70 de cm.

În alt loc, brigăzile de cîmp ale colectivei însămînțau porumbul, făcînd cuiburi cu sapa în întretăierea urmelor lăsate de marcatorul construit în atelierul gospodăriei.

Cu toții însă își aruncau din cînd în cînd privirile spre parcela de 40 de hectare, unde porumbul se însămînța cu mașina sovietică de semănat în pătrat S.K.G.-6, mașină pusă la dispoziția colectiviștilor de către gospodăria de stat din aceeași comună. Cu o zi înainte, cînd mașina trasă de un tractor a fost adusă pe ogoarele gospodăriei, colectiviștii aflați pe cîmp se strînseseră în jurul ei, cercetînd-o cu atenție și interes.

Iată de ce, acum către apusul soarelui, în cea de a doua zi de lucru cu mașina, colectiviștii se interesau îndeaproape de realizările celor de pe agregat. Cînd președintele le vesti că mașina însămînțase peste 16 ha în ziua aceea, colectiviștii se îndemnară unii pe alții la muncă pentru a nu rămîne prea mult în urma celor cu mașina.

— Strașnică mașină, se adresă președintelui brigadierul Radu Calcan, ștergîndu-și sudoarea de pe față, în timp ce privea stăruitor spre agregat. Tocmai mă gîndeam cît am fi întîrziat cu semănatul porumbului dacă... Iată-l și pe tov. Iacomi, de la gospodăria de stat, cum vine galopînd ca vîntul.

— Noroc, tovarăși, le strigă inginerul, oprindu-se lîngă parcela pe care se lucra cu mașina de semănat în pătrat. După ce coborî de pe cal, îl întrebă pe președinte cum merge semănatul.

— Strună, tovarășe inginer. Nici astăzi nu s-a întîmplat vreo defecțiune.

Apoi, în timp ce-și aprindea țigara servită de inginer, continuă:

— Ne-ați dat un ajutor de neprețuit. De n-am fi avut mașina asta, am mai fi zăbovit încă vreo 2-3 zile cu însămînțatul porumbului.

*

După ce se lăsă întunericul, președintele și tînărul inginer agronom al gospodăriei colective porniră, în urma colectiviștilor, spre sat. Cu vocea-i domoală, președintele povestea inginerului despre legăturile strînse care se stabiliseră de-a lungul cîtorva ani între cele două unități agricole socialiste.

În toamna trecută, gospodăria colectivă se afla în situația de a întîrzia peste măsură însămînțatul griului pe cele 300 de ha planificate. Multe din tractoarele S.M.T.-ului care lucrau pe tarlalele gospodăriei, neîngrijite cum trebuie, rămăseseră, unul cîte unul, înțepenite în brazdă. În vremea aceea, erau în toi și lucrările de recoltat porumbul, bumbacului, sfeclei de zahăr, astfel că toate atelajele gospodăriei trebuiau folosite din plin la aceste munci.

Atunci, președintele se dusese la gospodăria de stat și-i spusese directorului păsul colectiviștilor. Gospodăria de stat a pus de îndată la dispoziția colectivei trei brigăzi de tractoare, două pentru arat și una pentru semănat. În cîteva zile, prin munca harnică și înfrățită a tractoriștilor și colectiviștilor, griul a fost însămînțat în întregime. Ba, mai mult, pe o suprafață de 40 ha, colectiviștii au semănat griul, după cum îi sfătuise inginerul Iacomi Onoriu, în rînduri încrucișate.

Dar nici colectiviștii n-au stat pe gînduri cînd a fost vorba să vină în ajutorul celor de la gospodăria de stat. Așa, de pildă, în timp ce tractoriștii lucrau de zor, zi și noapte, pe tarlalele gospodăriei colective la însămînțatul griului, o echipă de 25 colectiviști îi ajutau pe muncitorii de la gospodăria de stat la tăiatul lemnelor în pădure. Tot astă toamnă, au sărit colectiviștii în ajutorul celor de la gostat la munca de recoltare a sfeclei de zahăr și a porumbului. Din fiecare brigadă de cîmp au plecat în mijlocul muncitorilor cîte 5 colectiviști.

În primăvara aceasta, gospodăria de stat a ajutat pe colectiviști și cu sămînță. Aveau colectiviștii niște sămînță de mazăre furajeră care nu prea era bună. Cînd au pus-o la germinat, au văzut că nu încolțește decît în procent de 71 la sută. Inginerul gospodăriei lor i-a sfătuit să mărească cantitatea de sămînță la hectar. Dar, procedînd astfel, s-au pomenit că nu le ajunge sămînța pentru încă 10 ha.

Atunci au făcut schimb de sămînță cu gospodăria de stat care le-a dat 2000 kg de sămînță de mazăre de soi, bine aleasă.

Așa cum îi spunea președintele tînărului inginer agronom, roadele pe care le aduce această prietenie tovărășească dintre cele două gospodării sînt deosebit de importante. Cu puteri unite, se pot învinge orice greutăți, orice piedici în lupta pentru dobîndirea unor recolte cît mai bogate. Sprijiniți frățește de către muncitorii și tehnicienii gospodăriei de stat, colectiviștii din comuna Urleasca vor munci cu tot mai multă însuflețire pentru obținerea unor recolte de 1.700 kg de grîu și 2.300 kg de porumb la hectar, așa cum s-au angajat la începutul anului.

N. IANCU

În această săptămînă trebuie terminat însămînțatul porumbului

— Comunicatul Ministerului Agriculturii și Silviculturii —

Campania însămînțărilor de primăvară se desfășoară cu intensitate în toată țara.

Oamenii muncii din agricultură, muncind cu avînt pe ogoarele patriei, au întîmpinat ziua de 1 Mai cu noi succese în muncile agricole, pentru îndeplinirea chemării partidului și guvernului, în vederea realizării a 10.000.000 tone de grîu și porumb și a obținerii unor recolte îmbelșugate la toate culturile.

Învingînd greutățile, mecanizatorii, muncitorii agricoli din gospodăriile de stat, colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale din majoritatea regiunilor au însămînțat într-o perioadă de timp relativ scurtă o suprafață ce depășește cu peste 6 la sută suprafața însămînțată în anul 1954 pînă la 1 Mai.

Numai în ultima decadă, datorită bunei organizări a lucrărilor, efortului susținut al oamenilor muncii de pe ogoare și sprijinului permanent dat de organele de partid și de stat, s-a însămînțat o suprafață de aproape 2.500.000 ha.

Suprafața totală însămînțată de la începutul campaniei pînă la 1 Mai reprezintă 61,1 la sută din plan.

În fruntea campaniei însămînțărilor de primăvară sînt regiunile Craiova, Bîrlad și Iași care au realizat 83,3 la sută, 82,0 la sută și respectiv 78,7 la sută.

Chiar în regiunile București, Timișoara, Ploești, Arad și Baia Mare, în care însămînțările sînt încă întîrziate, ritmul însămînțărilor a fost intensificat în ultimul timp.

Se atrage în mod deosebit atenția podgorenilor să intensifice lucrările în vii, ca tăiat, arăcit, cercuit și săpat, lucrări prin care se pune baza recoltei bogate de struguri.

Această săptămînă este hotărîtoare pentru însămînțatul porumbului, pentru obținerea unei recolte bogate.

Țărani muncitori! Folosiți din plin toate mijloacele de lucru de care dispuneți pentru a termina în această săptămînă însămînțatul porumbului; urmați exemplul fruntașilor recoltelor bogate și executați toate lucrările la un înalt nivel agrotehnic. Însămînțați suprafețe cît mai mari de porumb în culburi așezate în pătrat; îngrijiți bine culturile și faceți la timp plivitul buruienilor din semănături — pentru a obține sporuri cît mai mari de recolte.

Un exemplu demn de urmat

Organizația U.T.M. din comuna Armășești, raionul Urziceni, al cărei secretar este tînărul Gheorghe Fiu, a luat inițiativa formării unei grupe de tineri care să ajute cu atelajele și cu brațele la semănat pe țăranii muncitori din comună ai căror fii își îndeplinesc serviciul militar, precum și pe bătrînii și văduvele care nu-și pot lucra singuri pămîntul. Grupa formată din tinerii Mihai Alexandru, Stelian Baros, Gheorghe Vasile, Teodor Cechi, Aurel Cechi, Alexandru Paraschiv, Constantin Răduță și Nicolae Stoica, folosind 7 atelaje, a arat și însămînțat o suprafață de 4,50 ha., proprietatea țăranilor muncitori Alexandru Toader și Ghiță Preda ai căror fii sînt ostași, precum și un teren de 0,80 ha., proprietatea văduvei Ancuța Neagu.

Inițiativa tinerilor din comuna Armășești a stîrnit un viu interes în rîndul tinerilor din raion.

În comuna Armășești au fost formate 7 grupe de într-ajutorare. Acum, țăranii muncitori din comună folosesc toate mijloacele pentru a termina însămînțarea celor 1.300 ha. cu porumb. Pînă acum au fost însămînțate peste 800 ha. Țăranii muncitori din comună au hotărît să depășească cu 35 ha. suprafața ce o însămînțează cu porumb, prin reînsămînțarea terenurilor ocupate cu culturi care au suferit în timpul iernii sau din cauza ploilor.

Însămînțări cu... cîntec

În comuna Strîmba, raionul Mihăilești, din 3966 ha cîte trebuiau însămînțate în primăvara aceasta, pînă acum cîteva zile nu fuseseră semănate decît cîteva sute. Se pare însă că această situație nu-i neliniștește de loc pe tov. Enăchescu Constantin, președintele, și pe Florea Dumitru, secretarul sfatului popular comunal. În loc să-i mobilizeze pe țăranii muncitori să grăbească ritmul însămînțărilor, primul își vede mai mult de treburi personale, iar cel de-al doilea stă mai tot timpul în birou, ascultînd la radio... muzică grea!

SECRETARUL SFATULUI POPULAR:

Bine-i colea, la răcoare,
Nu-i zăduf ca pe ogor,
Muzică-ascultînd, ca mîine
Poate ajung compozitor...

UN ȚARAN MUNCITOR VENIT CU UNELE TREBURI LA SFATUL POPULAR:

Stă la umbră secretarul,
Cît de mare-i ziulica,
Parcă-i greierele cela
Din povestea cu furnica.
De însămînțări nu-i pasă
Și de ce-om avea în cămară;
Să-i punem de-acum alt nume:
Florea pierde-primăvară!

Recomandările Ministerului Agriculturii și Silviculturii pentru începerea însămînțării bumbacului

Ministerul Agriculturii și Silviculturii recomandă începerea însămînțării bumbacului la 5 mai, întrucît condițiile de temperatură au devenit favorabile acestei lucrări.

Ținînd seama de faptul că nu în toate regiunile, raioanele și comunele condițiile de însămînțare sînt întrunite în același timp, inginerii și tehnicienii agronomi vor stabili data începerii semănatului în funcție de condițiile locale. Însămînțatul trebuie executat într-un timp scurt, astfel ca să nu depășească 15 mai.

Pentru a crea condiții optime de încolțire semințelor și de creștere uniformă a plantelor, terenurile arate pentru bumbac trebuie lucrate înainte de semănat cu cultivatoarele sau cu prășitoarele la o adîncime de 4-5 cm.

În condițiile specifice din această primăvară, cu ploi abundente și timp rece, este necesar ca semănatul bumbacului să se facă mai în față, la 3-4 cm adîncime, pentru a evita întîrzierea răsăririi. Cultivatorii de bumbac trebuie să folosească cît mai mult mașinile la semănat pentru a îngropa sămînța la aceeași adîncime, a semăna în rînduri drepte și a putea astfel executa prășitul cu mijloace mecanice.

Pe baza experienței din anii trecuți se recomandă ca semănatul bumbacului să se facă cu rîndurile îndreptate de la sud la nord, deoarece plantele se dezvoltă mai bine și ajung mai repede și mai uniform la coacere.

Aplicînd cu pricepere lucrările recomandate de știința agrotehnică și folosind toate mijloacele pentru a termina în cel mai scurt timp semănatul, cultivatorii vor asigura în acest an o recoltă bogată de bumbac.

Succese ale oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii Iași

Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Iași dau bătălia pentru terminarea grabnică a însămînțărilor de primăvară. Pînă la 3 mai s-a însămînțat în întreaga regiune 91,5 la sută din suprafețele planificate pentru primăvara aceasta.

Aplicînd metodele agrotehnice, 9 gospodării agricole de stat, 47 gospodării agricole colective și 101 întovărășiri au realizat planul de însămînțări. Au terminat însămînțările gospodăriile agricole de stat Laza, raionul Vaslui, Todirești și Dagîța, raionul Negrești, Dobrovăț, raionul Codăești, Bucium, raionul Iași, gospodăriile agricole colective din comunele Zăpodeni, raionul Vaslui, Romînești, Cîrpiți și Dumești, raionul Iași, Tîrzii, raionul Hîrlău și toate cele 9 gospodării agricole colective din raionul Tg. Frumos.

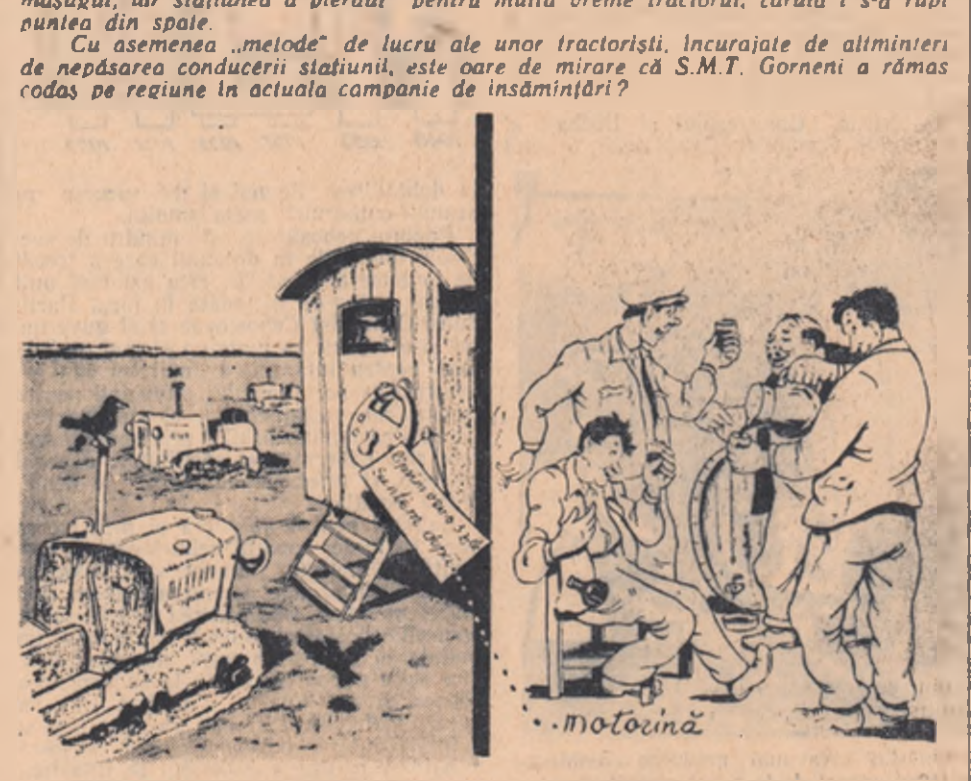
Tractoare nealimentate și tractoriști supra „alimentați"

Privite din depărtare, cele 5 ridicături răsfirate pe ogoarele comunei Mihăilești aduceau la înfățișare cu niște gorgane rămase acolo din vremuri străvechi. Dacă însă te-ar fi îmboldit curiozitatea și te-ai fi dus lîngă ele, ba ai mai fi dat jos și crusta groasă de noroi care le acoperea, ți-ai fi dat însfîrșit seama că-i vorba de 5 tractoare K.D.-35.

În frunte cu șeful lor de brigadă, Vasile Dumitru, tractoriștii Constantin Ion, Matei Ion, Neagu Marin și Gheorghe Matei de la S.M.T. Gorneni, regiunea București, au plecat să chefuiască în comună, lăsînd tractoarele pe cîmp vreme de trei zile.

Și-au spus, desigur, că nimeni nu-i va trage la răspundere, nimeni nu-i va sancționa. După cum nu a fost sancționat nici șeful brigăzii a II-a K.D., Anghel Ilie, care a făcut rămășag că va trece cu tractorul său printr-o mlaștină. El a pierdut rămășagul, iar stațiunea a pierdut pentru multă vreme tractorul, căruia i s-a rupt puntea din spate.

Cu asemenea „metode" de lucru ale unor tractoriști, încurajate de altminteri de nepăsarea conducerii stațiunii, este oare de mirare că S.M.T. Gorneni a rămas codaș pe regiune în actuala campanie de însămînțări?

UN TRACTORIST CĂTRE ȘEFUL DE BRIGADĂ:
— Hai să trăiești, șefule, că ai grijă de noi
ȘEFUL DE BRIGADĂ VASILE DUMITRU:
— *Să trăiți și voi și ăi din stațiune că ne lasă în „apele" noastre.*

Mai multă atenție asigurării bazei furajere în raionul Urziceni

Anul acesta, ca urmare a măsurilor luate de guvern pentru stimularea creșterii animalelor, și în raionul Urziceni septelul a crescut simțitor, mai ales la cabaline, taurine și porcine.

Pentru continua dezvoltare a septelului și a sporirii productivității lui, asigurarea unei baze furajere corespunzătoare prezintă o importanță deosebită. Ținînd seama de acest lucru, sfatul popular al raionului Urziceni a luat unele măsuri pentru îmbunătățirea bazei furajere. Astfel, serviciul zootehnic a dat o atenție mai mare decît în anii trecuți însămînțării loturilor zootehnice pentru a-și asigura hrana necesară reproducătorilor comunali. De asemenea, în unele comune s-au repartizat țăranilor muncitori terenurile desțelenite destinate însămînțării cu plante furajere.

Ceea ce s-a făcut însă pînă acum este prea puțin, atît față de posibilitățile existente în raion, cît și față de necesitățile de furaje care sînt tot mai mari.

În unele comune, printre care Borănești, Grindu, Moldoveni și altele, a și început să se facă simțită lipsa de furaje. Totuși secția agricolă a sfatului popular raional continuă să considere asigurarea hranei animalelor drept o problemă de mîna a doua. Numai așa se explică de ce acțiuni simple, dar deosebit de folositoare, cum sînt curățirea izlazurilor de mărăcini și cioturi și supraînsămînțarea porțiunilor de izlaz pe care iarba s-a rărit, au fost complet neglijate. Este suficient să arătăm că pînă la data de 30 aprilie în tot raionul nu s-a curățit nici măcar un hectar de izlaz, deși sînt izlazuri ca cele din Movilița, Moldoveni, Cocora și altele, năpădite de scaeți, pline de mușuroaie și gropi sau cu porțiuni mari lipsite de vegetație.

Secția agricolă a raionului a neglijat și o altă măsură deosebit de importantă pentru creșterea producției izlazurilor și anume îngrășarea acestora cu substanțe chimice. Deși toți tehnicienii sfatului popular raional recunosc necesitatea de a se aplica îngrășăminte pe multe izlazuri, pînă acum nu s-a luat nici o măsură pentru recepționarea cantităților de superfosfat ce au fost repartizate raionului.

Este totuși un lucru știut că izlazurile neîngrijite, mereu folosite — și în multe cazuri nerațional — dau o producție din ce în ce mai mică, fapt care frînează dezvoltarea numărului și mărirea productivității septelului.

Lipsuri mari se manifestă și în privința însămînțării cu plante de nutreț a terenurilor desțelenite.

În raion, suprafața desțelenită este de peste 5.000 de hectare. Din această suprafață, s-a însămînțat cu plante de nutreț pînă mai zilele trecute doar 15 la sută. Încetineala cu care se execută însămînțările de plante de nutreț creează pericolul obținerii unor producții mici de furaje. Unii tehnicieni, în loc să se preocupe de însămînțarea izlazurilor în timpul cel mai scurt, frînează inițiativele pe care țăranii muncitori le iau în acest sens. Așa, de pildă, însuși șeful secției agricole a sfatului popular raional, tov. Rîpan Dănilă, a interzis țăranilor muncitori din comuna Movilița să însămînțeze izlazul comunal cu atelaje proprii, sub motiv că însămînțările vor fi executate de către S.M.T. Urziceni. Cum tractoarele stațiunii mai aveau mult de lucru pe terenurile gospodăriilor colective și ale întovărășirilor, ar fi însemnat să se aștepte cu însămînțările încă multe zile, dacă țăranii muncitori de aici nu s-ar fi adresat organelor agricole de la regiune, care au anulat această dispoziție.

În multe comune ca Manasia, Borănești, Ion Roată și altele, nici măcar nu s-a terminat de repartizat țăranilor muncitori suprafețele desțelenite care nu sînt destinate însămînțării în conveier verde. Din această cauză, mari întinderi de izlazuri desțelenite stau nefolosite, în timp ce țăranii muncitori au nevoie de terenuri pentru a însămînța plante de nutreț. De altfel, însămînțarea în conveier verde a plantelor de nutreț s-a organizat numai în comunele Sf. Gheorghe și Balaciu, deși sînt posibilități de extindere a acestui sistem și în multe alte comune.

Nefiind controlați și îndrumați în muncă de către raion, tehnicienii agronomi și zootehniștii de la comune au neglijat și ei problema ridicării productivității izlazurilor, lăsîndu-i astfel pe crescătorii de animale să se descurce fiecare cum poate. Tehniciana Luca Elena, de la punctul agricol Gîrbov, nu cunoaște ea însăși destul de bine în ce constă sistemul de însămînțare în conveier și care sînt avantajele aplicării lui. Cum să-i convingă deci pe țăranii muncitori să însămînțeze izlazul din comună după acest sistem?

În raionul Urziceni există posibilități pentru crearea unei puternice baze furajere. Însămînțarea cu plante de nutreț a terenurilor destinate acestui scop, precum și îngrijirea pășunilor naturale pentru obținerea unor producții sporite de masă verde, sînt lucrări ce pot și trebuie să fie la timp executate în toate comunele. Situația din multe comune ale raionului a dovedit că afirmația potrivit căreia însămînțările de plante furajere au rămas în urmă din lipsă de atelaje nu corespunde realității. Comune ca Dridu și Coșereni sînt mult avansate la însămînțarea plantelor de nutreț, față de altele ca Ion Roată și Borănești, deși au posibilități de lucru asemănătoare. Realizarea la timp și în întregime a planului de însămînțări la plante furajere, cît și efectuarea tuturor lucrărilor menite să ducă la creșterea producției de masă verde, depind într-o măsură însemnată de străduința și puterea de mobilizare a organelor agricole. Pentru a asigura animalelor atît furaje concentrate, cît și furaje fibroase, sfaturile populare comunale — cu sprijinul organelor agricole — au datoria să ia măsuri pentru însămînțarea porumbului pe loturile zootehnice și pe terenurile desțelenite din izlazuri. Numai în felul acesta se va asigura și în acest raion baza furajeră necesară continuei dezvoltări a septelului și creșterii productivității lui.

T. OPREA

Să combatem dăunătorii culturilor

În lupta pentru obținerea de recolte bogate, oamenii muncii de pe ogoare trebuie să dea o deosebită importanță combaterii dăunătorilor plantelor. Acești dușmani ai recoltelor pot pricinui mari pagube dacă nu se iau din timp măsuri pentru combaterea lor. În primăvara aceasta, va trebui să ne concentrăm atenția asupra următorilor dăunători:

LA CULTURILE DE CÎMP

Un periculos dușman al cerealelor este gîndacul ovăzului. Larva lui (viermele bălos al ovăzului) care apare pe la sfîrșitul lunii mai, roade frunzele cerealelor, în special ale ovăzului, perforîndu-le paralel cu nervurile. Cînd atacul este puternic, plantele nu mai înspică, se îngălbenesc și apoi se usucă. Plantele atacate de gîndacul ovăzului nu se mai pot folosi nici ca nutreț, căci sînt murdărite de larve, ceea ce face ca animalele să nu le mănînce. Deoarece pagubele pe care le poate aduce acest dăunător sînt foarte mari, trebuie să controlăm cu atenție culturile. Imediat ce se observă acești dăunători se iau următoarele măsuri de combatere: Vetrele cu plante atacate se mătură zilnic timp de 10—14 zile. În felul acesta, împiedicăm larvele să se așeze pe frunze. Neavînd cu ce se hrăni, ele mor. Vetrele se prăfuiesc cu pulbere de var nestins sau cu pulbere de hexacloran.

Alți dăunători ai cerealelor sînt și cărăbușeii spicului, a căror invazie se prevede anul acesta, în special în cîmpia Dunării. Ei rod boabele cerealelor cît sînt în lapte: întîi cele de secară și grîu de toamnă, apoi, cînd acestea se întăresc, trec la grîul de primăvară care se coace mai tîrziu. Acești dăunători trebuie adunați cu mîna sau cu aparatele speciale de adunat insecte.

O deosebită atenție trebuie dată și combaterii omizilor ce atacă capsulele de bumbac. Acestea sînt larvele unui fluture numit Chloridea obsoleta. Ele sînt lungi de 4 cm, au capul de culoare brună, iar restul corpului roșcat, violet, brun sau verzui. În țara noastră, acest fluture are două generații pe an: una în mai—iunie și alta în iulie—august. Omizile din prima generație atacă frunzele de bumbac, porumb, ricin etc., iar cele din generația a doua rod capsulele de bumbac și pătrund în ele, florile de porumb etc. Capsulele atacate nu se mai dezvoltă și dau fire scurte și puțin rezistente. Acest dușman periculos al culturilor de bumbac poate fi combătut cu succes prin prăfuiri cu arseniat de calciu (cîte 10—12 kg la hectar), cu D.D.T. sau cu hexacloran (cîte 25—35 kg la ha). Prima prăfuire se face cînd femelele depun ouăle (pe la sfîrșitul lunii mai). A doua, după 5—6 zile, adică atunci cînd din ouă ies omizile. Cînd sînt atacate suprafețe mai mici, omizile se adună cu mîna și se distrug.

LA CULTURILE DE LEGUME

Și culturile de legume pot fi atacate de diferite insecte sau boli. Astfel, cînd nu se iau din timp măsuri pentru apărarea lor, varza, conopida, gulii1e, ridichile etc. au de suferit de pe urma puricilor de pămînt. Aceștia sînt niște insecte mici, de culoare neagră, cu luciu albastru-verzui. Puricii de pămînt rod frunzele legumelor, găurindu-le. Cînd atacul este mai puternic, plantele pot fi complet ciuruite. Pentru combaterea puricilor de pămînt, culturile de legume trebuie prășite de mai multe ori, astfel încît să se distrugă buruienile și mai ales rapița sălbatică, muștarul etc. Aceasta întrucît, răsărind înaintea plantei cultivate, buruienile servesc ca hrană puricilor, care apoi trec pe legume. Legumele atacate de purici se vor prăfui cu D.D.T. (cîte 30 kg la ha). Se evită prăfuirile cu hexacloran, fiindcă acest preparat lasă legumelor un miros neplăcut.

Alte insecte dăunătoare care atacă mai ales varza sînt păduchii de frunze. Frunzele atacate de acești păduchi se îngălbenesc, varza nu se mai dezvoltă bine, iar producția scade. Aceste insecte se combat prin stropiri cu produse pe bază de nicotină.

Ceapa și usturoiul sînt deseori atacate de mană, o boală care provoacă pe frunze pete mari de culoare albicioasă la început și violacee murdară mai tîrziu. În dreptul petelor, frunzele se moaie și se apleacă spre pămînt. Pentru a se preveni răspîndirea bolii, frunzele atacate trebuie adunate și arse. De asemenea, se recomandă stropiri cu zeamă bordeleză în concentrație de 1 la sută.

O deosebită atenție trebuie să dăm și combaterii bolilor pătlăgelelor roșii. Dintre acestea, mai răspîndită este septorioza tomatelor (pete albicioase cu marginile de culoare brună). Ea se combate tot prin stropiri cu zeamă bordeleză în concentrație de 1 la sută.

ÎN LIVEZI

Către sfîrșitul lunii mai, în livezi apar larvele din prima generație a păduchelui din San José. Acesta este momentul cel mai potrivit pentru aplicarea tratamentului de vară, care se face prin stropiri cu zeamă sulfocalcică. Aceste stropiri se repetă în iunie sau iulie și în august.

Un alt dăunător al pomilor fructiferi este și gărgărița bobocilor de măr. Insecta aceasta (mică și de culoare brună-cenușie) are un cioc cu care înțeapă bobocii de măr pentru a-și depune ouăle în ei. Bobocii atacați nu se mai desfac, se usucă și capătă o culoare ruginie cărămizie, luînd forma de „cuișoare". Deoarece gărgărița bobocilor de măr poate pricinui pagube foarte mari, trebuie să se dea o deosebită atenție combaterii ei. În acest scop, pomii se vor scutura în fiecare dimineață pe foi de cort, pături, etc. Gîndacii care cad se adună și se omoară. De asemenea, se adună și se distrug bobocii gărgărițați. În zilele călduroase, cînd gîndacii se află în coroana pomilor, să se facă stropiri cu emulsii de D.D.T. (ulei de D.D.T. cu apă) sau cu substanțe arsenicale.

*

Pentru tratarea culturilor contractate (sfeclă, bumbac, legume etc), cît și pentru combaterea dăunătorilor și bolilor la pomii fructiferi, secția agricolă raională pune la dispoziția cultivatorilor materiale și aparatură în mod gratuit.

Colectiviștii, întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale au datoria să semnaleze organelor agricole apariția diferiților dăunători și să contribuie activ la combaterea lor. În felul acesta ei își vor apăra culturile și-și vor asigura recolte bogate.

Un deceniu de la eliberarea poporului german de sub jugul fascist

In urmă cu zece ani, la 8 mai 1945, înfrînţi definitiv în urma ofensivei victorioase a Armatei Sovietice, hitleriştii au fost nevoiţi să semneze actul de capitulare necondiţionată. De atunci şi pînă astăzi, poporul german sărbătoreşte în fiecare an ziua de 8 mai socotind-o ziua eliberării naţiunii germane de sub dominaţia hitleristă, ziua de răscruce a renaşterii Germaniei.

Copii din Berlinul răsăritean arată prietenilor lor, ostaşilor sovietici, progresele făcute în învăţarea limbii ruse

Eliberarea a constituit într-adevăr un punct de răscruce în istoria poporului german — ca şi în istoria poporului nostru şi a celorlalte popoare din ţările de democraţie populară — prin aceea că a creat posibilitatea făuririi unui stat german liber, independent, suveran şi democrat, aşa cum prevăd, de altfel, hotărîrile istoricei conferinţe de la Potsdam. In zona răsăriteană U.R.S.S. a aplicat cu fermitate hotărîrile conferinţei de la Potsdam. Autorităţile sovietice de ocupaţie au lichidat organizaţiile fasciste, legislaţia hitleristă, sistemul de educaţie nazist; criminalii de război au fost judecaţi şi condamnaţi după faptele lor; industria a fost demilitarizată. S-a dat cîmp liber de activitate forţelor democratice şi patriotice. Poporul din zona răsăriteană a avut toate condiţiile pentru a-şi făuri — pentru prima dată în istorie — un stat democrat şi iubitor de pace, Republica Democrată Germană.

Păşind pe drumul dictat de interesele poporului, R. D. Germană s-a afirmat ca stegarul celor mai nobile năzuinţe ale naţiunii germane. Lichidarea marelui capital monopolist precum şi a stăpînirii pămîntului de către moşieri şi junkeri (3 milioane ha de pămînt ale moşierilor şi junkerilor au fost date ţăranilor), a însemnat distrugerea bazei economice a militarismului şi reacţiunii. In R. D. Germană întreaga putere de stat şi o mare parte a economiei aparţine clasei muncitoare, care este aliată cu ţărănimea muncitoare. Această alianţă se dezvoltă şi se întăreşte sub conducerea partidului clasei muncitoare, Partidul Socialist Unit din Germania.

R. D. Germană se află în cel de-al şaselea an al existenţei sale. In toţi aceşti ani — ani de luptă perseverentă a poporului german pentru unitatea ţării sale, pentru pace şi securitate internaţională — R. D. Germană s-a străduit în mod consecvent să obţină o cît mai grabnică rezolvare a problemei germane în concordanţă cu aspiraţiile poporului german şi ale tuturor popoarelor europene. R. D. Germană a devenit astfel bastionul recunoscut al păcii şi al forţelor democratice ale poporului german, puternic reazim al său în lupta pentru reunificarea ţării. In această luptă, R. D. Germană s-a bucurat de tot sprijinul din partea U.R.S.S. şi a ţărilor de democraţie populară.

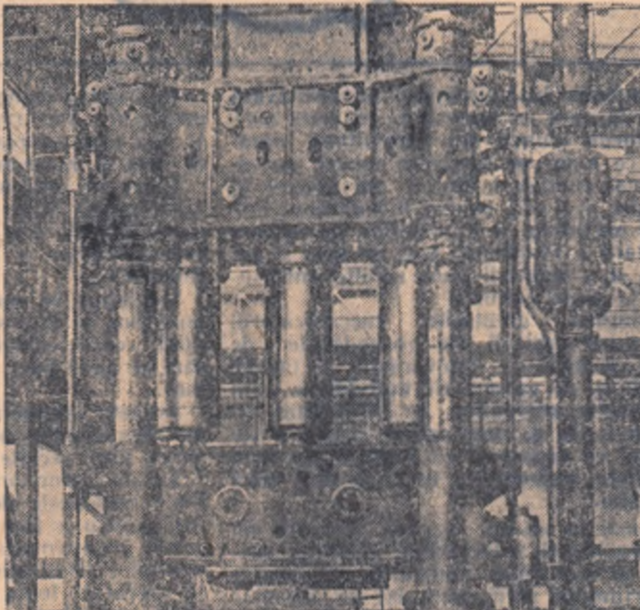
Avînd sprijinul economic al Uniunii Sovietice, R. D. Germană obţine mari succese pe drumul dezvoltării economiei de pace, pe drumul făuririi unei vieţi fericite pentru cei ce muncesc. De o importanţă deosebită sînt acordurile încheiate la Moscova în august 1953 între Uniunea Sovietică şi R. D. Germană. Potrivit acestor acorduri, R. D. Germană se bucură de un larg ajutor financiar şi economic.

In anii planului cincinal, au fost construite mari întreprinderi industriale, ca: combinatul metalurgic „I. V. Stalin" în apropiere de Frankfurt pe Oder, uzina cocsochimică „Matyas Rakosi" din Lauchammer, combinatul metalurgic „West" din oraşul Kalbe, precum şi numeroase mine, şantiere navale, întreprinderi constructoare de maşini grele şi mari electrocentrale. Pînă la sfîrşitul acestui an, oamenii muncii din R. D. Germană vor primi peste 9 milioane m.p. de suprafaţă de locuit.

Agricultura R. D. Germane a luat o puternică dezvoltare. Anul trecut a sporit recolta la hectar a culturilor cerealiere şi leguminoase; faţă de 1950, recolta de sfeclă de zahăr a crescut cu 17 la sută, de cartofi cu 20 la sută. Numărul cooperativelor agricole de producţie a atins cifra de 5.120, ele ocupînd 14,3 la sută din întreaga suprafaţă arabilă a ţării. In 1953, cooperativele agricole de producţie au primit credite pe termen lung în valoare de 90 milioane de mărci. Anul acesta, ţăranilor individuali şi membrilor cooperativelor agricole de producţie li se pun la dispoziţie credite de stat în sumă de 700 milioane de mărci. Pentru prima dată în istoria poporului german, în satele din Republica Democrată Germană au loc mari lucrări de construcţii de locuinţe, construcţii comunale şi culturale. In prezent, în satele din R.D. Germană există 215 case de cultură pe lîngă staţiunile de maşini şi tractoare şi peste 400 de cluburi pe lîngă gospodăriile de stat. Cifrele acestea vorbesc cu claritate despre viaţa nouă şi fericită a ţărănimii şi a întregului popor muncitor din Republica Democrată Germană.

Cu totul altfel stau lucrurile în Germania occidentală, unde, sub oblăduirea imperialiştilor americani şi a sateliţilor lor, stăpînesc fabricanţii de tunuri şi militariştii. Politica dusă de S.U.A. a determinat o evoluţie primejdioasă a evenimentelor în Europa. Ratificarea acordurilor agresive de la Paris adînceşte scindarea Germaniei şi legalizează menţinerea ocupaţiei străine în Germania occidentală pînă în anul 2.000. Aceste acorduri primejduiesc pacea întrucît ele urmăresc atragerea Germaniei occidentale pe drumul agresiunii.

Viaţa populaţiei în Germania occidentală este grea, plină de lipsuri şi suferinţe. In „raiul" lui Adenauer, 2½ de milioane de oameni ai muncii nu cîştigă nici atît cît să trăiască de azi pe mîine.

In R.D. Germană industria grea se dezvoltă neconteNit. In fotografie vedem giganticul ciocan pneumatic cu o putere de presare de 6000 tone care este cel mai mare ciocan pneumatic din Germania

In schimb, s-au stors din punga populaţiei din 1950 şi pînă astăzi 67 de miliarde de mărci (adică aproape de 4 ori bugetul Germaniei occidentale pe anul în curs) pentru întreţinerea trupelor de ocupaţie americane, engleze şi franceze. In baza acordurilor de la Paris, care prevăd refacerea Wehrmachtului, se vor stoarce populaţiei alte 100 de miliarde de mărci.

Militariştii vest-germani agită în mod susţinut ideea cotropirii Republicii Democrate Germane. Îmbătaţi de spiritul revanşei, ei spumegă de furie în faţa forţei R. D. Germane, primul stat muncitoresc-ţărănesc din istoria Germaniei.

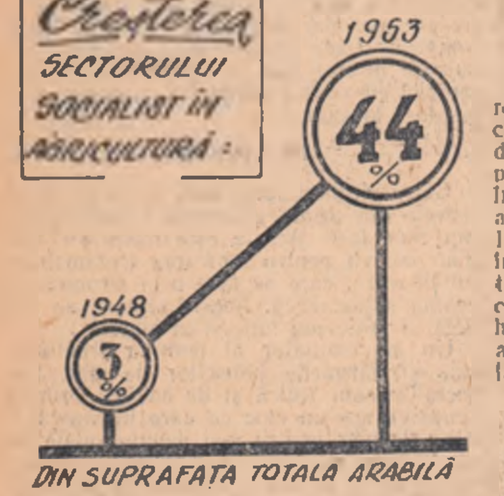
Republica Democrată Germană este însă o forţă trainică, o stavilă de granit în drumul tuturor aventurierilor care mizează iarăşi pe lozinca discreditată „Drang nach Osten". Aceasta nu numai pentru că oamenii muncii din R. D. Germană îşi iubesc noua lor patrie liberă şi sînt hotărîţi s-o apere cu arma în mînă de orice atac al imperialismului ci şi pentru că R. D. Germană nu este singură: alături de ea stau ţările iubitoare de pace din invincibilul lagăr al democraţiei şi socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică, lagăr care numără peste 900 de milioane de oameni.

Zece ani de victorii ale poporului cehoslovac

La 9 mai, poporul cehoslovac sărbătoreşte cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei sale de sub jugul cotropirii hitleriste de către glorioasa Armată Sovietică. Slăvind această zi măreaţă din istoria sa, poporul cehoslovac îşi îndreaptă toată recunoştinţa către marele popor prieten, poporul sovietic, care i-a adus eliberarea şi l-a ajutat să-şi îndeplinească visul de veacuri, făurirea unei vieţi libere şi fericite.

In cei zece ani care au trecut de la eliberarea sa, poporul muncitor cehoslovac a străbătut un drum greu, dar presărat de istorice victorii. Străbaterea acestui drum a fost posibilă deoarece clasa muncitoare, aliată cu ţărănimea muncitoare şi cu intelectualitatea devotată poporului muncitor, a urmat neabătută drumul indicat de încercatul Partid Comunist Cehoslovac drumul luminat de ideile marxism-leninismului.

Cei zece ani care au trecut de la eliberare reprezintă pentru poporul cehoslovac cea mai înfloritoare perioadă din istoria sa. Fapte grăitoare, succese răsunătoare vin să confirme că ceea ce s-a înfăptuit de poporul cehoslovac în cei zece ani de libertate şi independenţă nu s-a înfăptuit nici într-o sută de ani sub regimul capitalist. Deceniul care a trecut de la eliberare a fost de ajuns pentru ca Cehoslovacia de azi să nu mai semene întru nimic cu Cehoslovacia dinaintea celui de al doilea război mondial, cu Cehoslovacia în care stăpîneau capitaliştii şi moşierii, autorii trădării de la München. Cehoslovacia democrat-populară este un stat înfloritor, în plin progres, în care marea forţă creatoare a poporului muncitor, stăpîn în ţara sa, înfăptuieşte minuni adevărate.

O istorie nouă şi glorioasă şi-a scris poporul cehoslovac în cei zece ani de cînd a pornit pe drumul deschis de 9 mai 1945. Dacă capitalismului cehoslovac, pentru a ajunge la nivelul de dezvoltare industrială din 1937 i-au trebuit 150 de ani, în anii puterii populare numai în timpul primului cincinal producţia industriei Republicii Cehoslovace s-a dublat. Ca ritm de dezvoltare a industriei, Cehoslovacia nouă a întrecut principalele ţări capitaliste. Punînd în centrul politicii economice industrializarea, cu accent principal pe dezvoltarea industriei grele, partidul comunist şi guvernul cehoslovac au călăuzit poporul muncitor pe adevăratul drum care asigură construirea în ritm rapid a socialismului şi ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Hala de montaj a uzinelor „Antonin Zapotocky" din Lişna-Brno, unde se fabrică renumitele tractoare Zetor-25 şi Zetor-25 K.

In Republica Cehoslovacă, prin munca rodnică şi iscusită a muncitorilor şi tehnicienilor, au fost create sute de întreprinderi noi care produc cele mai moderne şi puternice maşini cunoscute şi apreciate în întreaga lume. Numai în ultimii cinci ani au fost puse în funcţiune, printre altele, 12 mari centrale electrice şi 6 furnale înalte. Peste 70.000 de brigadieri voluntari construiesc la Kunicice giganticul combinat „Klement Gottwald". Azi, Cehoslovacia s-a transformat dintr-o ţară aservită capitalului străin într-o puternică ţară industrială independentă.

Puternica bază industrială făurită în anii cincinalului a permis agriculturii să dobîndească însemnate succese. Politica partidului privind transformarea socialistă a satului se înfăptuieşte zi de zi. Dacă la începutul primului plan cincinal în Cehoslovacia nu existau decît 28 de cooperative agricole unice de tip superior, la începutul lunii ianuarie 1955 numărul lor se ridica la 6502. Aceasta înseamnă că aproape în jumătate din satele cehoslovace ţăranii cu gospodării mici şi mijlocii au păşit pe drumul cooperaţiei agricole socialiste. La dispoziţia membrilor cooperativelor agricole şi a ţăranilor muncitori cu gospodării individuale sînt azi peste 23.000 de tractoare, aproximativ 2000 de combine şi mii de alte maşini agricole.

Hotărîrile Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Cehoslovac privind dezvoltarea agriculturii sînt aplicate cu succes în viaţă. Creşte şi se întăreşte pe zi ce trece alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare. Sprijinul puternic dat agriculturii de către clasa muncitoare asigură posibilităţi pentru o sporire continuă a producţiei agricole.

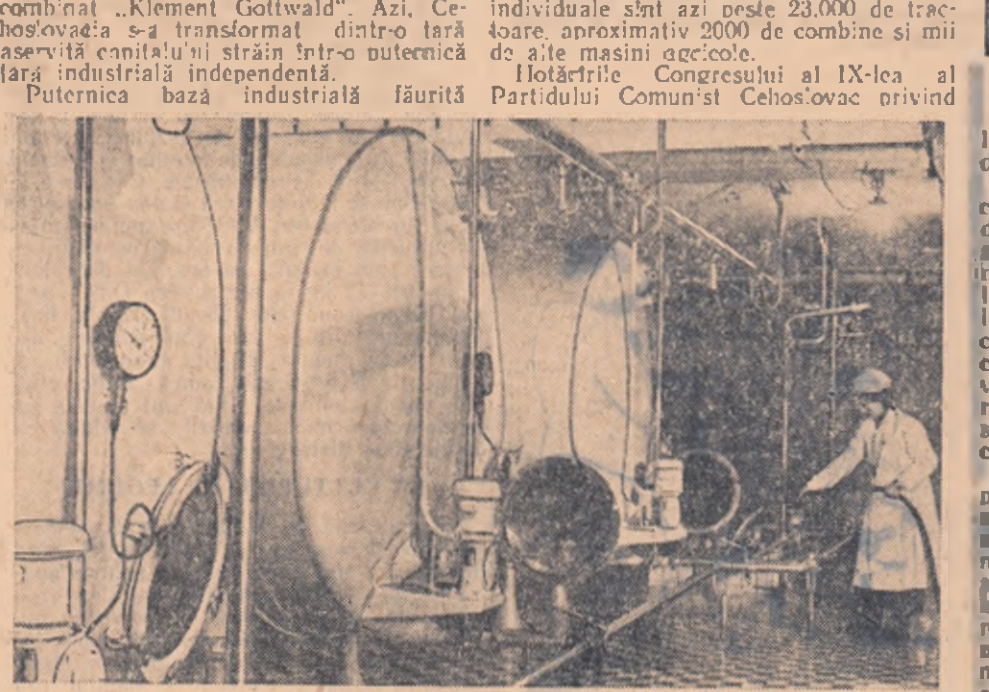
Puternica dezvoltare a economiei cehoslovace şi îndeosebi a industriei grele şi a ramurii sale principale — industria de maşini — a permis poporului cehoslovac să [illegible] pe cap de locuitor, a sporit puterea de cumpărare a salariului oamenilor muncii. Creşterea producţiei şi productivităţii muncii, scăderea preţului de cost la produsele industriale, au făcut posibil ca în mai puţin de doi ani să fie efectuate patru reduceri de preţuri şi să se desfiinţeze sistemul de aprovizionare pe bază de cartele şi raţii. Aceste măsuri au influenţat şi ele direct creşterea nivelului de trai al poporului cehoslovac. Numai în anul 1954 au fost terminate 28.000 de apartamente şi s-a început construcţia a 30.000 unităţi de locuinţe. Ajutorul pe care Cehoslovacia îl va primi din partea U.R.S.S. pentru a putea [illegible] folosirii în [illegible] va permite economiei cehoslovace să dobîndească [illegible] şi mai mari pe tărîmul construcţiei paşnice, ceea ce va duce şi

la dobîndirea de noi şi noi succese pe drumul construirii socialismului.

Poporul cehoslovac este mîndru de succesele dobîndite în deceniul care a trecut de la eliberarea sa. El este azi mai unit şi mai strîns ca niciodată în jurul Partidului Comunist Cehoslovac şi al guvernului şi e hotărît să lupte cu şi mai mult elan pentru înfăptuirea marelui său ţel, construirea socialismului. Muncind pentru construirea socialismului, el va întări şi va păzi ca lumina ochilor prietenia cu marele său eliberator şi sprijinitor, poporul sovietic, şi prietenia cu ţările de democraţie populară.

Luptînd pentru apărarea şi menţinerea păcii în lume, poporul cehoslovac se pronunţă cu hotărîre împotriva celor ce încearcă să arunce omenirea într-un nou măcel mondial. In apărarea cauzei păcii, poporul cehoslovac va contribui şi de acum înainte la realizarea unei înţelegeri paşnice între popoarele lumii, la zădărnicirea planurilor aţîţătorilor la război. El va munci mai hotărît şi mai cu spor pentru a întări puterea economică şi de apărare a patriei, pentru a contribui la întărirea forţelor lagărului păcii şi socialismului.

In Republica Cehoslovacă a fost construit unul din cele mai moderne combinate pentru prelucrarea laptelui. In fotografie: un aspect de la acest combinat.

De la Sovietul Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 4 (Agerpres). — TASS transmite: La 4 mai a avut loc la Kremlin, sub preşedinţia deputatului M. A. Suslov, o şedinţă comună a Comisiei pentru afaceri externe a Sovietului Uniunii şi comisiei pentru afaceri externe a Sovietului Naţionalităţilor ale Sovietului Suprem al U.R.S.S. În cadrul şedinţei a fost discutată propunerea prezentată de Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. spre examinare Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., cu privire la anularea „Tratatului de alianţă şi asistenţă mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Franceză", încheiat la 10 decembrie 1944. Această problemă a fost remisă spre avizare comisiilor de afaceri externe de către Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S.

V. A. Zorin, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., a prezentat raportul cu privire la anularea tratatului susmenţionat.

La discutarea raportului au luat parte deputaţi membri ai comisiei pentru afaceri externe a Sovietului Uniunii şi comisiei pentru afaceri externe a Sovietului Naţionalităţilor ale Sovietului Suprem al U.R.S.S.

D. V. Skobelţin, membru al comisiei pentru afaceri externe a Sovietului Uniunii, a sprijinit propunerea Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. El a amintit că acordurile de la Paris prevăd crearea unui bloc militar agresiv îndreptat împotriva U.R.S.S. şi ţărilor de democraţie populară, cu participarea Franţei şi Germaniei occidentale. În felul acesta, dintr-o aliată a U.R.S.S., Franţa se transformă într-o aliată a militariştilor vest-germani. Prin aceasta, Franţa încalcă tratatul franco-sovietic. În încheiere, tov. Skobelţin a spus că el cunoaşte poporul francez şi are o profundă încredere în voinţa lui neclintită de a-şi salvgarda independenţa şi de a apăra cauza păcii.

A. A. Surkov, membru al comisiei pentru afaceri externe a Sovietului Naţionalităţilor a amintit că tratatul franco-sovietic a fost primul tratat încheiat de Franţa după eliberarea ei şi care a repus-o în situaţia de mare putere.

Uniunea Sovietică a înfăptuit în mod consecvent o politică care a deschis în faţa Franţei posibilităţi pentru consolidarea poziţiei ei internaţionale. În opoziţie cu aceasta, cercurile guvernante ale S.U.A. au căutat în ultimii ani să coboare Franţa la rangul de putere de mîna a doua, atrăgînd-o prin ameninţări şi presiuni directe într-un bloc cu militariştii germani. Anumite cercuri din Franţa au mers pe această cale şi au obţinut ratificarea acordurilor de la Paris, contrar voinţei poporului francez.

A. N. Şelepin, membru al comisiei pentru afaceri externe a Sovietului Naţionalităţilor, a subliniat în cuvîntarea sa că accentuarea primejdiei unui nou război nu va găsi nepregătite statele europene iubitoare de pace. În legătură cu faptul că puterile occidentale au hotărît înarmarea Germaniei occidentale şi crearea unei noi grupări agresive cu participarea acesteia, U.R.S.S. şi alte state iubitoare de pace din Europa au hotărît în mod just să desfăşoare pregătiri în vederea încheierii între participanţii la conferinţa de la Moscova a unui tratat de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală, precum şi să creeze un comandament militar unic.

M. A. Suslov, preşedintele comisiei pentru afaceri externe a Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S., a constatat că vorbitorii care au luat cuvîntul au sprijinit în unanimitate propunerea Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. cu privire la anularea tratatului franco-sovietic din 1944, dată fiind încălcarea flagrantă de către Franţa a obligaţiilor asumate. Este limpede pentru oricine, a spus el, că participînd la înarmarea Germaniei occidentale care creează o primejdie directă pentru securitatea tuturor popoarelor europene şi intrînd într-o alianţă militară cu militariştii vest-germani, cercurile guvernante din Franţa denunţă prin aceasta alianţa franco-sovietică şi anulează obligaţia prevăzută de aceasta cu privire la acţiunile comune îndreptate împotriva reînvierii primejdiei germane.

Comisia pentru afaceri externe a Sovietului Uniunii şi comisia pentru afaceri externe a Sovietului Naţionalităţilor ale Sovietului Suprem al U.R.S.S. au aprobat propunerea Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi au hotărît să recomande Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. să anuleze tratatul franco-sovietic din 1944, care şi-a pierdut valabilitatea, întrucît ratificarea de către Franţa a acordurilor de la Paris, care prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale şi atragerea ei în grupări militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice, constituie o încălcare directă a obligaţiilor asumate de Franţa pe baza susmenţionatului tratat.

Lucrările conferinţei experţilor celor trei puteri occidentale

LONDRA 4 (Agerpres). — La Londra continuă lucrările conferinţei experţilor celor trei puteri occidentale (Anglia, Franţa şi S.U.A.) care, după cum s-a mai anunţat, discută problemele legate de pregătirile tratativelor dintre puterile occidentale şi Uniunea Sovietică „cu privire la slăbirea încordării în Europa".

În cursul ultimelor şedinţe, au fost create mai multe subcomisii în scopul de a studia în mod separat fiecare dintre problemele care trebuie să figureze în „dosarul occidentului". Agenţia France Presse anunţă că la discuţiile privind problema germană au participat şi experţi vest-germani.

Conferinţa experţilor va dura cel mult pînă la 6 mai, dată cînd ei vor trebui să-şi încheie raportul cuprinzînd recomandările concrete care vor fi apoi prezentate miniştrilor de afaceri externe ai puterilor occidentale ce se vor întruni la Paris la sfîrşitul săptămînii.

Infrîngeri electorale ale clicii de la Bonn

BERLIN 4 (Agerpres). — In ultimul timp au avut loc alegeri într-o serie de laendere din Germania occidentală. Rezultatele acestor alegeri — primele după ratificarea acordurilor de la Paris — constituie o continuare a ultimelor înfrîngeri electorale ale cancelarului Adenauer. Astfel în alegerile pentru landtagul din Saxonia Inferioară, Uniunea creştin-democrată — partidul lui Adenauer — a pierdut aproximativ 500.000 voturi, în timp ce partidul social-democrat, care a pus pe primul plan al propagandei sale electorale reunificarea pe cale paşnică a Germaniei şi lupta împotriva acordurilor de la Paris, a obţinut un număr sporit de voturi. Acelaşi tablou îl prezintă alegerile comunale din Schleswig-Holstein, unde Partidul Comunist din Germania a înregistrat mari succese, reuşind să-şi sporească numărul consilierilor comunali şi regionali.

Presa vest-germană comentează pe larg rezultatul acestor alegeri. Ziarele subliniază că Adenauer a pierdut în ultimele cinci alegeri pentru parlamentele provinciale 2.750.000 voturi. Potrivit serviciului de presă al P.S.D.G. „partidul lui Adenauer a pierdut în decurs de 20 luni o treime din alegătorii săi".

Ziarul „Badische Allgemeine Zeitung", care apare la Karlsruhe scrie: „...Trebuie să constatăm că raportul actual de forţe din Bundestag nu mai corespunde situaţiei reale din ţară...".

Se ascut divergenţele franco-americane

Situaţia din Vietnamul de sud

PARIS 4 (Agerpres). —

După cum relatează corespondentul din Saigon al agenţiei France Presse, primul ministru Ngo Dinh Diem s-a adresat la 3 mai autorităţilor municipale provinciale precum şi diferitelor partide politice cerîndu-le să se întrunească la 4 mai la Saigon pentru a-l detrona pe Bao Dai, a forma un guvern provizoriu şi a constitui o Adunare Naţională. Apelul lui Ngo Dinh Diem a fost publicat după consfătuirea pe care a avut-o cu reprezentantul special al preşedintelui S.U.A. în Vietnamul de sud, generalul Collins, care a sosit de urgenţă la Saigon venind de la Washington. La sosirea lui Collins, Kidder, însărcinatul cu afaceri al S.U.A., a comunicat reprezentanţilor presei că S.U.A. continuă să sprijine pe Ngo Dinh Diem.

Presa burgheză pariziană este unanimă în a aprecia evenimentele din Vietnamul de sud ca o manifestare a divergenţelor americano-franceze. Făcînd o apreciere asupra tratativelor care se duc între Paris şi Washington cu scopul de a găsi o ieşire din situaţia creată în Vietnamul de sud, ziarul „Combat" scrie: „Oficial este vorba de a găsi în comun cu participarea Angliei, o politică cu ajutorul căreia să se poată menţine în această zonă a globului prestigiul Occidentului sau, mai precis, ce a mai rămas acolo din acest prestigiu. De fapt, Parisul şi Washingtonul se acuză reciproc. După cum spun americanii, francezii au încercat să aţîţe sectele şi mai ales secta „Binh Xyuen", împotriva guvernului Ngo Dinh Diem. La rîndul său, Parisul răspunde că Departamentul de stat al S.U.A. a sprijinit la Saigon elementele cele mai ostile faţă de Franţa".

PARIS 4 (Agerpres). — Corespondentul din Saigon al agenţiei France Presse anunţă că sub presiunea trupelor lui Ngo Dinh Diem, detaşamentele armate ale sectei religioase „Binh Xyuen" s-au retras spre sud, într-o regiune mlăştinoasă, de unde intenţionează să ducă război de gherilă. În localităţile situate la sud de Saigon, unde s-au purtat luptele, incendiile continuă.

In legătură cu prăbuşirea avionului indian

DELHI [illegible] (Agerpres). — Agenţia Press Trust of India relatează că au fost pescuite cea mai mare parte a rămăşiţelor avionului indian care s-a prăbuşit la 11 aprilie în urma sabotajului agenţilor americani şi ciankaişişti. În două sau trei zile operaţiile de pescuire vor fi terminate. Se anunţă de asemenea că printre rămăşiţe a fost găsit cadavrul pilotului indian al avionului, căpitanul D. K. Jatar.

Consulul R. P. Chineze la Bombay a vizitat familia pilotului indian, exprimînd condoleanţe în numele guvernului chinez.

DELHI 4 (Agerpres). — China Nouă transmite: După cum anunţă ziarul „Times of India", la 27 aprilie au fost găsite toate cele patru motoare şi fuselajul spart al avionului indian „Prinţesa Caşmirului", care s-a prăbuşit.

Din ancheta preliminară, scrie ziarul, reiese că în momentul prăbuşirii avionului s-au produs, probabil, două explozii — una în compartimentul bagajelor, iar cealaltă — în aripa dreaptă. Administraţia aviaţiei civile din Singapore este de părere că a fost pusă la cale, fără îndoială, o diversiune, pentru care au fost folosite două mici mine cu acţiune întîrziată, ascunse în avion.

TIMPUL PROBABIL
pentru zilele de 7, 8 şi 9 mai

Vremea rămîne nestabilă şi se va răci uşor, cerul schimbător, mai mult senin în timpul nopţii, exceptînd nordul ţării şi zona muntoasă, unde va fi mai mult noros. Ploi locale, de scurtă durată însoţite de descărcări electrice vor cădea în toate regiunile ţării. Vîntul va sufla potrivit dinspre apus cu intensificări locale în partea de miazănoapte a ţării.

Temperatura coboară noaptea între 1 grad în nordul ţării şi 10 grade în sud, iar ziua temperaturile maxime vor oscila între 14—26 grade. Temperatura solului, la ora 8 dimineaţa la adîncimi cuprinse între 5—20 cm va oscila în general între 11 grade şi 18 grade, fiind ceva mai coborîtă în nordul ţării.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.30. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamente: pe 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poştale, factorii poştali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodăriile colective, gospodăriile agricole de stat şi S.M.T.